bluf!

nr. 285 17 sept '87 2.50

VANUNU EN ZIJN LINKS ISRAELIESE KAMARADEN,

IN TURKIJE VERPLAATST DESTRIJD ZICH NAAR DE BAJES, BERICHTEN VAN DE GEVANGENEN,

PROCES EN BEZETTING ONKRUIT ARRESTANTEN,

CD DEMO? PRINSJESDAG-GEEN SUCCES,
HAVENSTRAAT 'HET KAN DE BESTE OVERKOMEN'

DE BEWEGING IN BEWEGING

TIPS VAN DE VAKGROEP STRATEGIE EN TAKTIEK

PERSBERICHT

VAN MR. P.H BAKKER SCHUT,
ADVOKAAT VAN KNUT FOLKERTS.

Amsterdam, 5 september 1987

Precies 10 jaar na de gevangenneming door de RAF van Hanns Martin Schleyer.
Over meerdere modellen "exotischer Lösungen".

COLOPHON/KOLOFON

Prinsjesdag, Prinsesjesdag. Axiedag, Bijltjesdag? Zag jij óók die vlek op dat koffertje van Onno? Spandoeken in Madurodam; toch reden zelfs daar de treinen op tijd. Vals geld in antwoord op valse beloftes, en valse tanden uit het Ziekenfonds. Holle frasen, holle kiezen. En zo smeedden zij bejaardenhuizen tot bajessen en bunkers.
En wij? Ach, de archieven hebben we wel weer gehaald. Niet omdat de treinen stopten; het land aan het zicht onttrokken werd door volksmassa's of rookwolken. Niet omdat we kans zagen er doeltreffend ondermijnend te zijn. Niet omdat ze bang voor ons waren, op geen enkele wijze. De leiders zijn nooit bang voor folklore.
Maar wél omdat we er weer waren. Omdat tenminste enkelen van ons het voelden. Omdat onder hen die er waren de verscheidenheid groot was. Omdat eindelijk weer kloven overbrugd werden. Al was het in de kiem.
Nieuwe strukturen; uitbraak? Voorzichtige eerste stapjes naar de dimensies achter 'De Beweging?' En dan, vernieuwing?
*Wie weet, we doen ons best. Ook hier; vernieuwd en toch al sinds 1982 op Van Ostadestraat 233-D, 1073 TN Am*dam. Wat bleef: lange stukken op vrijdagmiddag tussen 2 en 5; 's maandags vanaf 2 uur redaktievergo, en korte flitsen tot woensdag 18 uur. Bellen kan: 020-761773. Deze week drukt (eindelijk) LUNA weer, en zit er een bijlage bij je Bluf!*

Abonneren doe je als volgt:
* ƒ25,- storten op giro 5245710 ovv 'nieuwe abo'
* maandag-, woensdag- of vrijdagmiddag bellen: 020-761773
* steunabo's, instellingen of rijkeluis ƒ35,-
* repressiejustitieinrichtingen ƒ70,-
* abonnement buiten benelux ƒ43,-
* abonnement overzee(luchtpost) ƒ53,-

Een kwartaal lang elke week bluf!
Opzegtermijn is 1 maand.

NIE LU

Homomonument

Zaterdag 4 september werd het homomonument op de Westermarkt te Amsterdam onthuld. Het hoe en waarom is in de dagbladen vrij uitvoerig beschreven, het heeft geen zin hier nogmaals op in te gaan. Waar geen aandacht aan besteed is, is de kritiek die tijdens die onthulling wel degelijk gespuid is.
Kritiek op de organisatie die door middel van jet set-feestjes en gelik bij de overheid haar wensdroom gerealiseerd zag.
Kritiek op de overheid omdat bij de offisjeele dodenherdenkingen homoseksuelen altijd "vergeten" zijn en ze nu ineens hun eigen herdenkingsfeestje mogen vieren.
Kritiek op het homopubliek dat nauwelijks -zelfs op deze nationale coming out-dag niet- te aktiveren is tot het politiek en zichtbaar maken van ondervonden onderdrukking.
Kritiek op het ontwerp en de uitvoering daarvan.
"Het gaat niet om het spel, het gaat om de flikkers", was één van de meegetorste leuzen die de poppenkast wat zo'n onthulling toch is, op zijn minst deed verbleken. Verder had je er "Onze opening is veel smeriger, dan jullie denken", in het kader van de lustverruiming en "Today gay, tomorrow normal again?"
Dit waren door flikkers gevoerde leuzen.
Halverwege de plechtigheid (!) kwam een bootje aangevaren met pot en flikker erin die zich door middel van een tekstvel afvroegen of het toch echt geen tijd werd om het doek van die rose driehoeken af te trekken. ...Inderdaad, dat gebeurde niet. dat kon ook niet, daar heeft de censuur wellicht een handje meegeholpen. Het monument is namelijk niet rose, het is eenvoudigweg ....poepiebruin.

LLE MAAR DOEN!

BONK-bezetting

Op 10 september bezetten wij 30 BONK. st.ers, het wervings- en voorlichtings kantoor van de marine in Den Haag.
BONK heeft tot nu toe vooral aktie gevoerd tegen oorlogsvoorbereiding, maar regering en bedrijfsleven zijn nu een stap verder gegaan; naar regelrechte oorlogsvoering. Met het zenden van 2 mijnenvegers naar de Golf wordt het veilig stellen van hun belangen en de verkooptechniek tot een dodelijk spelletje gemaakt.
Hierom bezetten wij het ronsel- en leugenburo van de zee varende tak van het Nederlandse militarisme.
Het eerste groepje van 4 personen kwam zonder veel moeite naar binnen. Bij het tweede probeerde de portier een helden rol te spelen door de draaideur dicht te houden, maar kon door de al aanwezigen van deze hinderende daad afgebracht worden.
Doordat het alarm aangezet was kwam er al vrij snel een lading politie en marechausee opdagen.
Na te zijn gefouilleerd gingen we na een half uur weer weg richting binnenhof, waar de verkoper van Ekelen zijn best deed Nederland niet buiten de oorlog te houden. Het is hem gelukt de Nederlandse industrie weer een nieuwe injektie te geven. Hun belangen zijn tenslotte belangrijker dan die van de direkt getroffenen in Iran en Irak, waar de kans op eskalatie door de massale WEU inmenging alleen maar verhoogd is.
Wij zijn het niet eens met deze politiek en willen dat laten zien. Behalve de politiek zijn ook vele bedrijven aktief in beide landen.....

BONK
Postbus 11127
1001 GC am*dam

Reforger

Op 7 september is een kernwapensite ingepakt met zwart landbouwplastic onder het motto "INPAKKEN & WEGWEZEN" In de nacht van 11 op 12 september zijn bij de Joh. Postkazerne (die ook meedoen aan Reforger) in Havelte onge veer 40 militaire voertuigen van een nieuw verfje voorzien. Verder is in diverse benzinetanks een kilootje sui ker verdwenen.

Mira en mariet zijn weer vrij!
Twee weken hebben ze vastgezeten in het huis van bewaring van Maastricht. In de vorige Bluf! kon je lezen over hun lotgevallen (onder het kopje: -

ontspoord in Eindhoven).
De aanklacht: ' het in gevaar brengen van de luchtvaart' gaf niet voldoende aanleiding om hun voorarrest met 30 dagen te verlengen. 6 oktober is het proces...
22 september is het proces van Harrie die een dag vóór Mira en Mariet was opgepakt. Om 12.00 uur in het gerecht gebouw in Den Bosch, voor de liefhebbers.

Geen fascisten op de straat!

De Centrumdemokraten zijn nog steeds vaag over het feit of ze nu wèl of niet zullen verschijnen in Haarlem op 19 september om te demonstreren. Ze hoeven hun demo niet af te gelasten, want die is na aanmelding bij B & W- weliswaar veel te laat en niet op anti-fascistiese gronden- verboden. Een verbod omdat er anders eventueel "emotioneel" verzet tegen de demo zou kunnen ontstaan, welke een bedreiging zou vormen voor de openbare orde.
Pas nu (veel te laat) is bekend geworden dat B&W van Den Haag de aangevraagde demo van de CD aldaar op 26 september ook heeft verboden en alwéér niet op anti-fascistiese gronden: de CD-demo zou een ernstige verstoring van de openbare orde kunnen veroorzaken. De B&W van Den Haag hebben hun woorden iets zorgvuldiger gekozen als hun Haarlemse kollegaas. De openbare ordeverstoring wordt nu verwacht van de kant van de CD zelf. Maar zo'n uitspraak kan tegen elke demo worden gebruikt; dat B&W's zich niet direkt kunnen uitspreken tegen een fascisten-demo is op zich al een vorm van kollaboratie. nu hebben de CD toch beroep aangetekend bij de Raad van State, betreffende het verbod in Haarlem. Misschien dat de uitspraak nog volgt voor de 19e. In ieder geval weten we niet of ze zullen verschijnen, legaal of illegaal. Wij zullen er in ieder geval zijn, hetzij om te blokkeren, hetzij om een demo te houden tegen het fascisme, tegen de CD en om de gemeente onder druk te zetten dergelijke fascistiese en racistiese partijen geen kans te geven zich te manifesteren.
In een blokkade zal evt. geweld niet in eerste instantie van ons afkomen. Het is de bedoeling dat we ons massaal verzetten, de CD in eerste instantie met herrie overstemmen, en niet ingaan op provokaties. Hou jezelf en elkaar in de gaten, weet dat je met fascisten te maken hebt.
Als de CD het beroep bij de Raad van State wint zal de demo onder politiebescherming plaatshebben. We moeten uitkijken voor een konfrontatie met de smeris terwijl de CD de lachende derde is.
Zeker is in ieder geval dat het CD-fascisme uiterst gewelddadig is getuige een brief die de CD naar de groep Haarlem Tegen Fascisme stuurde:

"....Om verder bloedvergieten te voorkomen zoals in Kedichem, waar onze secretaresse een been verloor, lijkt het ons beter om eerst met u om de tafel te gaan zitten en goede afspraken te maken over de Demonstratiedag, want onze leden zullen het niet meer toelaten dat zij met geweld uit elkaar geslagen worden. Wij hebben onze leden 7 jaar rustig kunnen houden (er is nog nooit geweld gebruikt door onze leden) maar wij kunnen niet garanderen dat dat in de toe komst ook zo blijft. Na het bloedbad in Kedichem zijn de gemoederen heel hoog opgelopen en het is niet uitgesloten dat er leden zijn die zich bij een volgend bloedbad zullen wreken op de organisatoren van de tegendemonstratie."

Prakties over de tegendemo

Neem je radio mee en stem af op de 95.5 FM. De tegendemo moet uiterlijk om 9 uur op het stationsplein in Haarlem zijn. Er gaan ook bussen uit Amsterdam naar zowel Haarlem als Den Haag, vertrektijd 8 uur, vanaf Vrankrijk (Spuistraat 216) en vanaf Wijkcentrum Ceintuur (Ceintuurbaan 354). Kaartjes à ƒ5,- te koop op beide vertrekplaatsen. Kom! Neem spandoeken en lawaai mee!

Officier geilt op "Vies is lekker"

OFFICIER GEILT OP 'VIES IS LEKKER'
De Officier van Justitie wil de 38 exemplaren van 'Vies is Lekker' die zo'n jaar geleden in beslag genomen zijn graag zelf houden. De strafzaak die gestart was omdat de boekjes kinderpornografies zouden zijn (zie diverse Bluf!s) is al een tijdje geleden geseponeerd. Justitie kon 't bewijs niet rond krijgen omdat de boekjes geen kinderporno bevatten. Desondanks wil de officier de boekjes graag houden. Daarvoor is hij naar de rechter gestapt. Hij beweert dat hij 'Vies is Lekker' in zijn privé-kollektie wil houden omdat volgens hem het niet duidelijk is of de uitgevers, de iutgever van de boekjes, de flikkeraktiegroep 'De Roze Driehoek' uit Eindhoven de boekjes zou gaan uitdelen aan kinderen. In de besloten zitting was de rechter zeer geinteresseerd naar de deskundigheid van de woordvoerder van de Roze Driehoek. Stomverbaasd was hij toen ie hoorde dat deze in alle zaken zeer deskundig was met zijn 7 jaar onderwijzerservaring. Deze flikker legde nogmaals uit dat de bedoeling van 'Vies is Lekker' niet is om kinderen schade te berokkenen maar juist om schade van de 'normale' opvoeding te voorkomen.
Uitspraak binnen drie dagen

NIE LULLE MAAR DOEN!

Havenstraat-direktie: niets aan de hand

amsterdam-

In een kantoorruimte van het Huis van Bewaring aan de Havenstraat hebben wij een gesprek met de heer van Huët en de heer Boeij. Naarmate het gesprek vordert, hullen de heren de ruimte in een dikke rook van sigaar en pijp. Het gesprek wordt er dan ook niet door verhelderd.
Vell woorden, weinig inhoud...
Van Huët is regionaal direkteur West en hij is daarmee een tussenpersoon voor de direkteuren van inrichtingen in West Nederland.
Boeij is direkteur van de gevangenis 'Schutterswei' te Alkmaar. Hij is op dit moment belast met de externe zakenregeling van de 'Havenstraat'. Daaronder valt bv het te woord staan van de pers.

Over het rapport van de dood van Regilio Lijkwan wordt weinig gezegd. Dit op verzoek van de familie Lijkwan en de advokaat Simon v. d. Woude die het rapport pas begin deze week ontvingen en het nog nader willen bekijken. Ook over Regilio Lijkwan zelf hebben we het maar even gehad. Op de vraag waarom Staatssekretaris Korte van Hemel Regilio een agressieve jongen noemde, hetgeen ontkend wordt door familie, bekenden en medegedetineerden, wordt geantwoord door Huët: "-ik kende de heer Lijkwan persoonlijk niet dus daar wil ik niet op ingaan verder. Maar wel is het zo dat hij een 'first-offender' was (voor het eerst in aanraking met justitie) en die mensen kennen de regels nog niet zo. Wellicht had hij een meer 'acting-out' gedrag daardoor."
Wat meneer Huët waarschijnlijk bedoelt in goed nederlands is dat mensen die vanuit zichzelf niet agressief zijn het wel worden, zeker wanneer je voor het eerst voor langere tijd komt vast te zitten.
Het is nu al vaker gezegd dat Regilio meerdere malen had geklaagd over de behandeling door de bewaarders. Op de vraag of de heren op de hoogte zijn van het bestaan van knokploegen, intimidaties en bedreigingen van bewaarders antwoordden zij dat zij inderdaad iets hebben vernomen van pesterijen die er zouden zijn . Dit is volgens hun in onderzoek. Ook hebben vragen van de Familie Lijkwan en van de Kommissie Lijkwan in die richting gewezen. Maar dat onderzoek zou volgens Huët en Boeij volkomen los staan van het onderzoek van de rijksrecherche over de dood van Regilio.
"-Zo'n vervolg onderzoek over de pesterijen heeft vrij konkrete punten en die moeten gewoon even worden gecheckt. Dan kan dat vrij snel afgerond worden." aldus Huët.
Knokploegen, daar waren de heren niet mee bekend.

onrust

Boeij:" twee weken geleden was er wat onrust. Er was toen een aktie van de gedetineerden-kommissie tegen alles wat vies en voos was. Het was een hels kabaal 's avonds en de omwonenden hadden er behoorlijke last van. Toen is de BBE (Bijzonder Bijstands Eenheid) opgeroepen. Ze hebben amper hoeven op te treden. Maar het was verrekte vervelend voor het personeel en de gedetineerden die er niets mee te maken hadden maar wel werden meegesleept." Na dit 'vervelende' oproer werden er maatregelen getroffen en mochten gedetineerden niet van hun cel af en rekreatie konden ze helemaal wel vergeten. Dit heeft een paar dagen geduurd. "Daarna is het rustig geworden. Natuurlijk babbelen de gedetineerden nog wat na toen ze weer op de werkzaal mochten komen. Ze hadden tenslotte een paar dagen geïsoleerd gezeten. Dan is dat logisch, die moeten dat kunnen ventileren. Maar nu is die spanning er absoluut niet."
Huët:" ik konstateer dat wanneer ik hier rondloop, hier niets aan de hand is."

over de gedetineerden-kommissie

Boeij:" de reden van verzet is heel diffuus. Je hebt altijd mensen die zich opwerpen als vertegenwoordigers van gedetineerden. Je moet je alleen afvragen of die het juiste verhaal vertellen van wat er bij gedetineerden leeft."
Huët:" Je moet je ook realiseren dat er vaak na zo'n aktie iets ontstaat van: zo hebben we het ook weer niet bedoeld"

over de gedetineerden

Volgens onze gesprekspartners zou de klachten van de gedetineerden vooral gaan over het feit dat het in andere Huizen van Bewaring beter zou zijn. (de meesten hebben tenslotte al vaker gezeten, nietwaar en kunnen zodoende een vergelijkend warenonderzoek doen)
. personeel dat sneller reageert als er hulp nodig is,
.meer ruimte,
. de sfeer is hier niet warm genoeg.

over het isolatiebeleid

In tegenstelling tot wat er tot nu toe bekend was, worden de isolatiecellen niet vaak gebruikt. Althans dat wordt hier vrolijk beweerd.
Je komt in isolatie te zitten bij verschillende overtredingen:
. bij daadwerkelijke agressie tegen het personeel: 14 dagen
. bij een lichtere vorm van overtreding, bv bedreiging: 7 dagen.
" Een extreem isolatiebeleid kan niet. Het wordt namelijk in de wet verankerd. De direktie heeft wel bevoegdheden tot disciplinair optreden. Het feit dat de direkteur de Rooij eind jaren '70 het beleid voerde in de ' Bunker' te Scheveningen met een streng regime, kan je niet gebruiken om te verklaren dat het hier misschien daarom ook zo zou zijn. Dat is te simpel gedacht."

het regime en de zelfmoordpogingen

Huët: "Je kan niet zo makkelijk een relatie leggen tussen de zelfmoordpogingen en de behandeling van gedetineerden. Dan moet je wel een verrekte repressief regime hebben. Concentratiekampachtige situaties. Dat heb je hier niet. Dat is waanzin."

Overigens was het zeer opvallend dat de heren niet op de hoogte waren van de verschillende zelfmoordpogingen van de afgelopen maanden. Ook werd gezegd niets te weten van de zelfmoord van een iraanse jongen. Vijf minuten later bleken ze er opeens wel van af te weten:" er zijn geloof ik, vragen door de Hoofdofficier van Steenderen, over gesteld. Ja het is mij toch bekend. Maar het hoe of wat, daar weet ik niets van. Dat wordt nog uitgezocht."
Dan komt de heer Huët met wat simpele statistieken op de proppen. Zes à tien doden per jaar. Wij vragen hem of de twee doden in de Havenstraat dan niet wat aan de hoge kant zijn.
" Nou, het is wel veel maar in een ander Huis van Bewaring waar er goed met gedetineerden wordt omgegaan en dat al geruime tijd funktioneert, hadden ze op een bepaald moment drie suïciden binnen drie maanden"
Juist. Het kan de beste overkomen.
"Er zijn nu eenmaal risico's. Het is hetzelfde als wanneer je op je fiets of met je auto een ongeluk krijgt. Daar is weinig aan te doen. Hoe graag we het ook anders zouden willen."

TJA, al met al een deprimerend gesprek, waar we niet veel wijzer zijn geworden. Maar ik geloof dat we dat ook niet echt verwacht hadden.
Het geheel is simpel te vertellen:
. er is niets aan de hand. Alles is rustig. Tot slot nog een paar uitlatingen van de heren van Huët en Boeij die toch zo hun best deden ons te overtuigen van hun goodwill:
" De kranten geven een indruk van chaos en dat is niet waar. Het werd daarom nodig geacht, om een stukje reeële informatie te geven om die al te gekke dingen in een relatiever daglicht te stellen."
" Geef ons de tijd om hier tot een stabiele inrichting te komen. Zodra dat externe circuit (wij dus oa, typster)

dat externe circuit (wij dus,noot v typster) steeds opduikt dan kan dat niet. Het is typisch Amsterdams, dat zodra er maar iets gebeurt, mensen erop afkomen met protesten en demonstraties. Wanneer dit Huis van Bewaring ergens anders in Nederland had gelegen, dan was er geen belangstelling voor geweest.

L.

Geld voor de kruisraketten

Nederlandse groepen die zich hebben ingezet voor de plaatsing van kruisraketten in Woensdrecht hebben geld gekregen uit de VS. Een voormalig medewerker van het britse Institute for Study of Conflicts zegt dat het geld via deze instelling naar Nederland is gesluisd. Het instituut heeft sinds het 17 jaar geleden werd opgericht nauwe kontakten met westerse inlichtingendiensten. Ze hebben ongeveer ƒ800.000 ontvangen van het reaktionaire Heritage-Foundation om in de periode '82-'86 aan diverse instanties uit te delen. Het Institute for the Study of Conflict krijgt niet alleen geld uit de VS, maar ook uit Oman, Zuid-Korea en...Zuid-Afrika!
Voorzitter Nijhof van de Stichting Vredes Politiek (SVP, opgericht door Joris Voorhoeve himself) geeft toe inderdaad ƒ25.000 te hebben gekregen via het eerdergenoemde instituut. Het geld is volgens hem gebruikt voor propagandamateriaal. De oprichting van deze stichting had tot doel om de rakettenvoorstanders een meer respektabel gezicht te geven o.a. door deelname van veel rechtse politici en het organiseren van kongressen. (uit Aktuamok, ingekort).

Adler wijkt

ADLER BEZWIJKT
De Westduitse textiel-multinational Adler kreeg vrijdag 11 sept. de 10e brandbomaanslag te verduren.
In de vestiging in Zuid Korea van het bedrijf waren heftige stakingen uitgebroken omdat de arbeidsters daar voor een absoluut hongerloon moesten werken en voortdurend sexisties lastiggevallen werden. De stakingen werden door politie gebroken en twaalf stakingsleidsters werden ontslagen. Daarop ontstond er verzet in West Duitsland. Op 15 augustus gingen bij 9 filialen tegelijk brandbommen af, de aktie werd opgeëist door de Rote Zora. Na die branden dreigde de direktie de vestiging in Zuid Korea helemaal te sluiten en 1700 vrouwen op straat te gooien. Na de jongste aanslag, er brak brand uit in de vestiging op de Kudamm in W.Berlijn, ging de direktie echter helemaal om. Alle eisen werden ingewilligd; de 12 vrouwen weer aangenomen, loon met 25% omhoog en vrije verkiezingen voor de bedrijfsraad. "De onderneming gaat voor het geweld van terroristiese groepen op de knieën" verklaarde de direktie vrijdag, en de vergelijking met de Makro-akties is snel gemaakt.
Misschien dat er nu wel een slag tegen Mercedes begint. Bij de vestiging in Zuid-Afrika (East London) werden woensdag 9 sept. na een staking die al vijf weken duurde 2800 (zwarte) arbeiders op staande voet ontslagen!

LAAT HONDERD BLOEMEN BLOEIEN

Deel twee van de Vakgroep Strategie en Taktiek. Wegens zomertoeromstandigheden iets later in de bluf! dan in de Zwarte. Daarom ook nog wat reacties samengevat zoals die al in de Zwarte zijn verschenen. De discussie is op zich belangrijk genoeg, maar er zijn ook nog andere vragen. Hebben wij wel een revolutionair perspektief? En hebben wij wel wat aan een wetenschappelijke analyse? Is het op dit moment niet genoeg om ergens strijd tègen te voeren? Moeten wij zo nodig pretenties hebben? Leest, en vraag je af.

DE VAKGROEP TAKTIEK EN STRATEGIE: KAMPANJES.

Vorige keer heeft de vakgroep Taktiek en Strategie het RARA suxes bij de Makro verklaard. Het nieuwe Shell-offensief werd als waardeloos verworpen. De laatste axies hadden geen zin en werkten zelfs kontraproduktief op het RARA-suxes. Na het vorige stuk (zie bluf! 277) voelde de Vakgroep Taktiek en Strategie zich verplicht niet alleen negatieve kritiek te laten horen. We willen bijdragen aan een nieuwe manier van denken over axievoeren. Daarom gaan we deze keer in op het voeren van een axiekampanje. Als voorbeeld hebben we, na lang aarzelen, Shell genomen. Shell is, wat Nederlandse bedrijven betreft, de vetste kluif waar je axie tegen kan voeren. Juist omdat het zo een machtig en groot bedrijf is zijn we niet overtuigd van het slagen van een kampanje. We willen alleen laten zien wat er voor nodig is om Shell heel misschien om te laten gaan. Om niet in herhaling te vervallen verwijzen we voor taktiek, strategie en politiek naar de Zwarte 82 en bluf! 277.

SHELL SMEER EM

Shell is heel groot, zoals we al in het eerste stuk beschreven. Het is op veel terreinen aktief, en heeft daarom niet een kwetsbare sektor. De SHV bijvoorbeeld kent maar twee sektoren: kolen (energie) en grootwinkelbedrijven. Het effectief aanpakken van een poot (de Makroketen) is dan genoeg om de onderneming zelf om te laten gaan. Nogmaals, bij Shell is dat niet het geval. En, oh tegenslag, onlangs is de Bruyne benoemd tot topman van Shell: een vuurvreter die zijn sporen heeft verdiend met de onder steuning van het Ian Smith apartheidsregiem in Rhodesië. Wil je een kans maken om je anti-apartheidsstrijd te winnen, dan zul je takties en strategies een zo sterk mogelijke positie moeten innemen. Een foutje maken kan je vergeten. We zullen kort aangeven waar we het over gaan hebben:

-we beschrijven eerst een paar strategiese inzichten.
-daarna komen we met een overzicht van verschillende axiemethodes. We laten zien hoe je die methodes moet inpassen in een kampanje.
-de kampanjes zelf schrijven we niet. We kunnen de kampanje ook niet uitwerken. Dan moet je eerst weten wie wat wil doen

Nog een laatste puntje. Een van de dingen die de kraakbeweging veel kracht gaf was de spontane woede. We vinden dat een sterk punt. Alleen willen we het nu hebben over een langdurige strijd die doorgaat ook al is de eerste vlaag van woede voorbij. En bij een bedrijf als Shell moet je zeker rekening houden met een lange strijd.

STRATEGIESE TIPS

1. INFORMATIE IS MACHT

1. Informatie is macht. Goede en nauwkeurige informatie over het bedrijf en de politiek rond het bedrijf is goud waard. Soms blijkt dat na informatie een axie helemaal niet nodig is (zie tip 3) of een andere axie veel effectiever. Verder kan je het risico voor jezelf verminderen door goed te zijn geinformeerd. Dit laatste wordt al gedaan in de beweging. Denk bijvoorbeeld aan skanners. Dit slaat op infomatie tijdens axies. Ook voor axies wordt er al gedokumenteerd Bijvoorbeeld met het lezen van jaarverslagen, rapporten enz.. Maar je kan ook rustig verder gaan en informatie zoeken over de verschillende politieke kampen binnen het bedrijf, interne bedrijfsspanning en vrienden en vijanden van de onderneming. In openbare bronnen is hierover veel bekend. Het enige gevaar is dat bij het verzamelen van informatie je gezicht bekend raakt. Dit hoeft geen probleem te zijn: er zijn mensen die best informatie voor je willen doorsluizen, je kan je vermommen, je splitst je op in een legale en een illegale groep. Er zijn dus een hoop manieren te bedenken. Behalve de informatie is ook de kommunikatie belangrijk. Als je weinig macht hebt ben je erg afhankelijk van je kommunikatie. Een manier om je macht te vergroten is meer steun voor je axies te krijgen. Door kommunikatie kan je je standpunt duidelijk maken en je positie strategies versterken. Hoe sterker je staat hoe minder makkelijk Shell je kan aanpakken. Bij Shell zal je daarom om strategiese redenen rekening moeten houden met de publieke en politieke opinie. Dit heeft nix te maken met de discussie of je nu wel of niet op de publieke opinie moet zijn gericht. Wij analieseren een machtstrijd. En je moet goed bedenken dat Shell heel sterk staat. Daarom mag je nix aan hun initiatief overlaten. Hoe minder Shell de publieke en politieke opinie op hun hand krijgt des te minder krachtig kan het mobiliseren om jouw kampanje de grond in te boren. Het mobiliseren van krachten door Shell heeft niet alleen te maken met jouw kommunikatie maar ook met de eskalatie van axiemiddelen. We komen hierop terug in tip 4. Je bent met je kommunikatie niet de enige groep die de publieke opinie in jouw voordeel bespeelt. Algemene informatie over apartheid kan je overlaten aan KZA, AABN en Kairos.

2. WIJZE VAN AANVALLE

2. Wijze van aanvallen van Shell. Wat veel mensen over het hoofd zien is dat je iemand op veel verschillende manieren kunt aanvallen. Je kan zoals bij de Shell-pompen eigendommen aanvallen, maar er zijn ook andere methoden. De meest effectieve strategie is de strategie van je tegenstander aan te vallen. (zie middel 7) Je doorkruist daarmee zijn/haar plannen nog voor deze tot uitvoering komen. De Wraak van Meester Jonkheer De Braauw heeft dit prima gedaan. Door het bekendmaken van de Moerdijklobbie met Van Agt kon Van Aardenne bijna opstappen. De plannen zelf leken nog maar heel weinig kans te maken. De op een na beste strategie is de bondgenootschappen van Shell te verzwakken. Je laat politieke partijen, bedrijven, de koninklijke familie (op 'niet politieke wijze') openlijk stelling nemen tegen de apartheidspolitiek van Shell. Ook bij de politie kan je zo een sfeer scheppen, dat verminderd de opsporingsbereidheid naar heftige axies. De op twee na beste strategie is die delen van Shell aan te vallen die de apartheidspolitiek ondersteunen. Je zal veel te maken krijgen met beleidsmakers en bepaalde afdelingen van het bedrijf, bijvoorbeeld het Koninklijke Shell Laboratorium Amsterdam. In 1984 liet Shell ruim 80 patenten in Zuid-Afrika registreren. De helft van deze patenten waren afkomstig uit het Koninklijke Shell Labaratorium Amsterdam. De slechtste strategie is goederen of mensen van Shell aan te vallen. Deze weg moet je alleen nemen als je geen andere mogelijkheid hebt. In tip 5 werken we dat uit. Een goede strategie herken je niet aan het aantal afgefikte pompen, maar aan het aantal pompen dat je niet hebt hoeven laten affikken, omdat Shell gedwongen werd al eerder door de bocht te gaan. Dat betekent niet dat je altijd een fik kan voorkomen. Een machtig bedrijf als Shell kan soms een extra 'argument' nodig hebben. Probeer jezelf in een zo strategies sterke positie te plaatsen dat je de konfrontatie niet hoeft aan te gaan. En dat je die konfrontatie zelf makkelijk wint als je die toch aan moet gaan.

3. STERKE POSITIE

3. Hoe bereik je een sterke positie tegenover Shell. Je moet Shell zijn/haar mogelijkheid van verzet ontnemen. Dat doe je door hem/haar af te leiden en te verrassen. Een mooi voorbeeld van hoe je iemand af kan leiden waren de axies tegen de vijfde ontruiming van Singel 114. Er werd een kettting over de gracht gespannen en wat met rook-en verfbommetjes gegooid. De prachtige plaatjes werden naar buitenlandse persagentschappen gestuurd (dat kan je ook met veel andere persverklaringen doen). Doel van de axie was Singel 114 in de publiciteit te brengen als een heftig pand. Een heftig pand kan je beter niet ontruimen was de redenering. Helaas voor de bewonersters: de axies waren toch niet heftig genoeg. Wat bij de Grote Keyser nog indruk maakte lukte hier niet. Maar het idee om Van Thijn af te leiden door zijn toerisme een douw te geven bleek geniaal. De Telegraaf schreeuwde moord en brand en had het over brandbommen en aangevallen toeristen. Van Thijn gilde om het hardst. Prachtig, Singel 114 kwam heftig in de pers. Zelfs andere krakersters uit de stad spraken afkeurend over de axies. Terwijl er toch echt niet meer was gebeurd dan het gooien van een rookbommetje en verfbommetjes op de voorplecht. Maar misschien zegt dat ook iets over het gehalte van de zelfstandige meningsvorming binnen de beweging. Goed, laten we terugkeren naar het eigenlijke verhaal. Van Thijn had zijn handen vol aan deze afleidingsmaneuvre. Pas na de axie werd, toen het de Nederlandse pers begon te bereiken, een reden voor de pers verzonnen. Het ging bij de axie in het begin alleen maar om heftige aandacht voor Singel 114. Toerisme werd later een volwassen thema in de beweging. Goed, laten we terug gaan naar de eigenlijke onderwerpen. De afleiding was prima, en de axievoerdersters hielden het oorspronkelijke doel goed in het oog: hun woning Singel 114. Alleen de afleiding was niet sterk genoeg (ondanks een goede strategie kan iets toch mislukken. Wat je doet is de kans op mislukken verminderen). Een ander punt waar je een tegenstander in het nauw mee brengt is de verrassing. In de vroege jaren heeft de kraakbeweging veel suxes gehad met spontane woedeuitbarstingen. Denk aan het paniek-aankoopbeleid van de gemeente A'dam in 1980. Dit is een voorbeeld van een spontane verrassing. Een verrassing kan je ook strategies plannen. Als je de Shell afleidt en verrast verbruikt het op een verkeerde manier zijn energie en raakt bovendien verward waardoor het de situatie niet goed kan inschatten. Dit geeft op zijn/haar beurt nieuwe mogelijkheden voor verdere afleiding en verrassing. Na deze afleiding en verrassing zit je tegenstander in de positie waar jij hem/haar het beste tot iets kan dwingen. Val daarom Shell niet frontaal aan (dat kan je alleen doen als je veel sterker bent), zoals nu met de pompen. Shell is erop voorbereidt en kan maatregelen nemen (toenadering zoeken tot de publieke opinie, de politiek, objecten bewaken). De fik bij de laatste Shell-pomp is ook om een andere reden strategies en takties fout. De brand is gesticht bij een station waarvan de pomphouder tegen apartheid was. Hij heeft als een van de weinigen zelfs een brief naar Shell gestuurd (bluf! 276). Mensen binnen Shell krijgen het idee dat het nix uitmaakt of je wel of niet stelling neemt tegen apartheid: je fikt toch af! Hoe dacht je ooit binnen het Shell-kamp verwarring te kunnen stichten! Spaar juist deze pompen en brandt die af van klootzakken die apartheid prima vinden. Dan zaai je wel tweedracht binnen het bedrijf. En wat is er mooier dan een tegenstander die ten onder gaat aan zijn/haar eigen interne ruzies. Jij hoeft dan weinig meer te doen dan wat duwtjes in de rug te geven. Nu wek je alleen een fatalistische houding op binnen Shell. Zo van: het haalt toch geen reet uit, ik ga mijn vingers niet branden bij de directie. Begrijp je dan ook, jongens en meisjes van RARA, dat die axie stom was, knap stom. Dat je met dit amateuristische geëikel niets opschiet. De Bruyne en Wagner, toplui van Shell, zullen traantjes in hun ogen van het lachen hebben gehad toen ze hoorden dat uitgerekend de pomp 'De Vijfhoek' van die man in Zaandam afbrandde. Het stomme van de fik zit hem voor de Vakgroep Taktiek en Strategie er niet in dat we het er ethies moeilijk mee hebben, maar dat het èn takties èn strategies een blunder is van de eerste orde. In deze axie hebben jullie een hoop energie gestoken, een hoop risico gelopen met als resultaat een totaal kontra-produktief effekt. Deze fout had je kunnen voorkomen, ook zonder een strategische analyse, als je jezelf alleen maar beter had geïnformeerd. (zie tip 1) Informatie is belangrijk, maar je kan er ook meer mee doen. Om een strategie zoveel mogelijk kans te geven moet je jezelf geheel in de positie van de tegenstanderster kunnen inleven. Dit geldt vooral voor een sterk bedrijf als Shell. Zo leer je de manier van denken van Shell kennen en weet je wat je als reaktie kunt verwachten. (dat is bijvoorbeeld de kracht van de beweging. De BVD weet vaak wie welke aktie heeft gedaan. Maar ze weten niet onze volgende stap. Dat komt omdat ze nooit hebben geleerd te denken zoals wij.) Je moet dus weten hoe ze denken. We roepen in herrinnering dat je de kracht van Shell niet frontaal moet laten botsen met die van jou. Maar accepteer de richting waar de energie van Shell heen gaat. Breng vervolgens deze richting uit balans (een klein tikje op de juiste plaats is genoeg, en hiervoor moet je weten hoe ze denken), en maak Shell vervolgens af. Het bedrijf Shell is niet een statiese moloch. Het beweegt, voortdurend. Maak hiervan gebruik!

4. MOBILISEREN

4. Het mobiliseren van krachten. We hebben al een paar voorbeelden gegeven waarin we laten zien hoe jij sterk kan staan en Shell zwak. Zorg dat Shell je zo min mogelijk effektief kan aanpakken en jijzelf ekonomies en doelmatig handelt. Op een punt zijn we nog niet ingegaan. Het is natuurlijk slim om Shell af te leiden en te verrassen, maar het is nog mooier als Shell nauwelijks krachten kan mobiliseren tegen jouw strijd. Hier geldt de volgende regel: Hoe wreder je methodes zijn, des te meer verbitterd zal Shell terugvechten. Doordat je methodes hard zijn zal Shell daarnaast meer steun krijgen en daarom strategies sterker komen te staan. (de SHV was door de afvallige houding van de verzekeringsmaatschappijen de zwakke partij geworden. Daarom kon je het vergaande middel van brandstichting veroorloven.) Verder geldt: hoe meer jij je wil opegt, des te moeilijker is het om je uiteinelijke doel te bereiken. Shell wil misschien aan een eis voldoen, maar niet aan een heboel. Omgekeerd geldt dat als jij een uitgekiende strategie en keuze van axiemiddelen hebt, krijgt Shell èn geen bondgenoten èn interne ruzie èn kan het geen krachten mobiliseren tegen jouw strijd. Als jij je kampanje om een duidelijk afgebakend thema opzet, die de steun van de publieke en politieke opinie heeft, heb jij de meeste kans van slagen. Verwar dit niet met de slimme stunt van Singel 114. Deze brachten een nieuw thema in de strijd ter afleiding van de krachten van Van Thijn. Singel 114 bleef een doel hebben: het behoud van hun pandje. Het is daarom vanuit een strategiese positie gezien, slim om die middelen in te zetten waarop ze niet met de hele rataplan kunnen reageren. In het slotoffensief hoef je met de keuze van axiemiddelen wat minder voorzichtig te zijn. Maar weet dan ook dat het om een slotoffensief gaat (dat denk je maar al te gauw). De kracht van bijvoorbeeld geweldloze axievoerdersters ligt vooral op politiek niveau: de tegenstanderster kan geen mensen en geld mobiliseren tegen deze axievoerdersters. Omgekeerd een dode bij een aanslag is genoeg om de hele staat uit zijn/haar dak te laten gaan, allerlei repressiewetten in te voeren en klopjachten te organiseren. Bij geweldloze axievoerdersters krijgt de tegenstanderster om ethiese redenen intern ruzie. De klappen geven de axievoerdersters simpatie. Ze verliezen bewust de taktiese konfrontatie en winnen met het spelen van de gebeten hond steun op politiek niveau. Prachtig. Alleen jammer dat geweldloze axievoerdersters zo vaak hun wonden moeten likken. Nu is het ons doel een discussie op gang te brengen over axievoeren waar je jezelf politiek, strategies en takties zo sterk mogelijk opstelt.

5. HET INITITIEF

5. Het initiatief. Het initiatief behouden is van levensbelang in een kampanje. Shell zal in ons voorbeeld zien dat er iets aan de hand is. Het zal zich aanpassen. Zorg daarom dat je alternatieve doelen bij de hand hebt, dat je flexibel bent. Je moet je kunnen aanpassen aan Shells antwoord en het initiatief in handen blijven houden.

Om te laten zien dat je het initiatief in handen kunt blijven houden leggen we eerst het verschil uit tussen een politieke en een strategiese strijd. Bij een politieke strijd probeer je, eventueel met zachte aandrang, iemand te overtuigen. Bij een strategiese strijd gaat het erom wie de macht heeft. Wij zijn alleen in het laatste geïnteresseerd Dat betekent dat je de strijd met Shell doet voorkomen alsof het een politieke strijd is. Je houdt de strijd zo lang mogelijk politiek. Hierop richt Shell zijn/haar energie Staat Shell door die strijd op de wip om zich uit Zuid-Afrika terug te trekken, maar wil het er niet toe komen om het ook te doen, dan kunnen een paar strategiese harde axies de politieke argumenten meer kracht geven. In het kort doe je het volgende:
-je leidt Shell af met een politieke strijd.
-je verrast Shell met een paar uitgekiende strategiese harde axies.
Na deze afleiding en verrassing zit Shell in de meest beïnvloedbare situatie. Of deze aanpak suxes heeft is een ander punt. We willen met het voorbeeld laten zien hoe je de kans van slagen zo groot mogelijk maakt Zie je dat je de strijd, ook met het voeren van heftige axies, niet wint dan kan je beter het strategiese gedeelte achterwege laten. Het enige wat je bij zo een niet gewonnen strijd overhoudt is namelijk een verscherpte repressie: een politiek verlies.

DE MIDDELEN

We gaan enkele voorbeelden geven van axiemiddelen. Bij elk van de middelen laten we zien, met behulp van de strategiese tips welke uitwerking ze kunnen hebben in een kampanje. Verder moet je ook hier goed in de gaten houden: als we het over politiek hebben bedoelen we een nivo van analiese die boven de strategie staat. (zie Zwarte 82/bluf! 277) en niet in het Haagse gekonkel.

1. DEMO'S, MANI'S, PICKET'S

1. Demonstraties, picketlines, voorlichtingskampanjes. Maar ook bezettingen en andere Bonk-achtige axies. Laat deze rustig gebeuren. Heb je er geen zin in, doe dan niet mee. Ze doen goed werk voor je:
-ze isoleren Shell. Het publiek weet waarover het gaat.
-je kan als een vis in het water je harde axies voeren.
-ze kosten Shell een hoop energie en interne spanningen.
Deze axies hebben een uitwerking op politiek nivo. Ze leidden af.

2. LOBBIE

2. Lobbie. De lobbie (van Mientjan Faber en andere sjosjaal democraten) doen op beleidsnivo hetzelfde als het eerste punt. Ook rustig hun gang laten gaan. Je moet wel oppassen met deze groep: ze kunnen zich tegen jou keren door zich van jouw axie te distantiëren. Zorg ervoor dat ze je niet tegen kunnen werken.

3. BOYCOT

3. De middelen 1 en 2 maken de weg vrij voor het opzetten van een effectieve konsumentenboycot. In de VS heeft Shell al moeilijkheden met boycotaxies. Deze axies komen in de VS goed van de grond en hebben een traditie die teruggaat tot de burgerrechtenbeweging uit de jaren vijftig.

4. INFILTRATIE

4. infiltratie. Het opzetten van arbeidsonrust kan Shell verder intern verzwakken.

5. AANDELEN

5. Machtiging op aandelen. Een andere populaire methode aan de andere kant van de oceaan is volmachten vragen van aandeelhouders. Weinigen zullen geneigd zijn de winstgevende Shell-aandelen van de hand te doen. Vooral als het om bedrijven gaat met grote aandeelpaketten. Winst is hun heilig. Maar daar spreek je ze niet op aan. Je vraagt slechts een volmacht voor de aandeelhoudersvergadering. Doel: een meerderheid op die vergadering krijgen die tegen de apartheidspolitiek van Shell is. Bedrijven en instellingen die weigeren mee te doen, kan je op hun beurt makkelijk onder druk zetten: je bemoeit je niet met de winst van hun aandelen maar alleen met hun politieke standpunt. Je kan ze dus bij een weigering in de publieke opinie als racisten aanpakken. Deze taktiek heeft effect gehad bij KODAK. Met dit middel leidt je Shell nog verder af. De strijd is nog politiek en Shell zal verder verzwakken.

6. VERNIELINGEN

6. Vernielingen. Vernielingen zijn vaak takties een suxes, maar hebben meestal een negatieve uitwerking op je strategiese en politieke positie. Kies je ervoor dan is de uitwerking groter naarmate je dichter bij de beleidsmakersters zit en de axies minder fotogeniek zijn:
-de beleidsmakersters voelen zich meer op hun huid zitten.
-ze kunnen er niet de publieke opinie mee bespelen.
Het verstoren van dure parties of het dichtlijmen van autoos is slimmer dan het vernielen van een pompstation. Let erop dat je niet zulke harde methodes gebruikt dat ze verbitterd raken. Als ze wel verbitterd raken zullen deze beleidsmakersters harder willen terugvechten, wat jouw strijd bemoeilijkt. Bij deze axies moet je verklaarde tegenstanders van apartheid binnen Shell ontzien: dit ter verhoging van de onderlinge ruzies. Een ander soort vernielingsaxie is de klanten (automobilisten) van Shell aanpakken. Dit kan even takties een suxes zijn maar iedereen zal zich tegen je keren. Het behoort tot het soort axies van 'een slag gewonnen maar de oorlog verloren'. Automobilisten en pomphoudersters aanpakken doet een beetje denken aan de losgeslagen rellen in de Ferdinand Bolstraat (pogo-akademie): je pakt de kleintjes en laat de grote lopen. Niet slim.

7. INERAKEN

7. Inbraken. Over Shells wantoestanden in Zuid-Afrika is inmiddels genoeg bekend. Daarvoor hoef je niet in te breken. Wel interessant zijn de beleidslijnen van regeringsfunctionarissen naar dit bedrijf toe en Shells maatregelen tegen axievoerdersters. Je kan op die manier achter de strategie van Shell komen. En: de beste strategie is de strategie van Shell aan te vallen. Dus wat researchwerk bij buroos als PAGAN, regeringsfunctionarissen en Shells beleidsmakersters is niet dom. En het zit hun ook nog dicht op de huid.

8. FIKKEN

8. Fikken. Gaan fikken als Shell nog niet van zijn/haar stuk is gebracht werkt alleen kontra-produktief. In de slotfase, als Shell beleidsmatig op de wip zit heeft een goed geplande brand meer effect. Maar lieve mensen, dan moet je niet een lullig pompje van een of ander piepeltje pakken hoor! Een van de weinige punten waar Shell economies gevoelig is, zijn de research-centra. De belangrijkste staan in Nederland (Amsterdam), Engeland en de VS. Ze sluizen bovendien allerlei oktrooien via Zuid-Afrika door, om zo nog meer winst te maken. Omdat deze centra veel hetzelfde onderzoek doen kan je ze het beste tegelijk onder handen nemen Let je wel even op de naburige olie-opslagplaatsen. Anders kan Han Lammers 15 jaar na dato alsnog zijn binnenstadsplannen uitvoeren.

Al met al: nog maar even wachten met het 'heavy' axiegedeelte en eerst informatie inwinnen en Shell op het verkeerde been zetten.
Suxes, en tot horens (onder een andere naam uiteraard).

In bluf! 277 en in de Zwarte 82 verscheen een artikel, 'Spelen met vuur', van de Vakgroep Taktiek en Strategie.

De vakgroep zei hierin dat er veel is geschreven over de vraag met welke middelen je welke doelen mag bereiken, de geweldsdiscussie. Kortom: de ethiek van het aktievoeren. Deze discussie wilden ze niet herhalen. De vakgroep wilde het hebben over strategie. Volgens hen 'de witte vlek op de landkaart van aktievoerend Nederland'. Ze wilden een analyse maken van hoe je een machtstrijd kan winnen en het loskoppelen van de te gebruiken methodes of ideologieën Zoals zij het samenvatten: "Het gaat ons erom hoe je een gesteld doel het beste kunt bereiken." Als voorbeeld van analyse namen zij het hete hangijzer van de beweging: RARA. "Ze zijn interessant omdat ze niet bij symbolische akties blijven steken, maar de feitelijke machtstrijd aangaan." "Bij de SHV was er een machtstrijd die RARA won. De branden bij Shell kan je vanuit strategies oogpunt slechts zien als symbolische akties. Symbolische akties vragen een andere analyse als we hier hebben gegeven."

In de Zwarte 83 wordt er kritiek geleverd op deze nota 'Spelen met vuur'.

In het kort komt de kritiek hier op neer, dat je bij een inschatting van wat bijvoorbeeld RARA heeft gedaan, je de politiek niet buiten beschouwing kan en mag laten. Theorie en praktijk moeten een eenheid vormen. De praktijk los beoordelen is iets voor een blad van managers en niets voor de Zwarte. In de kritiek staat nog iets over de slotopmerking van de vakgroep: De vakgroep taktiek en strategie zegt dat ze ook wel weet dat ze 'onafgewogen' bezig is en 'een strategiediscussie alleen tot niks leidt', waarmee ze zich tegen iedere kritiek denkt in te dekken. Wie echter zelf al meent te zien dat de nota die ze zelf hebben geschreven onafgewogen is en tot niets leidt, zou die nota in de prullenbak moeten laten verdwijnen of in ieder geval niet ter publikatie bij bluf! en de Zwarte aan moeten bieden.

Vervolgens reageert de vakgroep in de Zwarte 84 op de kritiek.

De vakgroep heeft het vermoeden dat ze hun bedoelingen niet duidelijk genoeg hebben uitgelegd. "Je levenshouding, je ethiek, waarden en normen zijn het uitgangspunt van waaruit je handelt. De Strategie en Taktiek zijn daar geheel ondergeschikt aan

De ethiekdiscussie is dan ook veel fundamenteler en belangrijker. We schrijven in de twee artikelen niet over waarden en normen omdat we bang zijn dat de strategiediscussie erdoor ondergesneeuwd raakt. De reden van onze schrijverij is dat ons opvalt dat groepen, die op zich prima bezig zijn, hun aktiviteiten zo weinig doelmatig en economisch aanpakken. Over het meer doelmatig en economisch aktievoeren willen we het hebben. We laten zien hoe macht werkt. In de kritiek wordt 'politiek' gebruikt voor het formuleren van je waarden en normen. In onze stukken wordt 'politiek' gebruikt voor een nivo van analyse. De politiek bepaalt het verloop van de strategie. Op zijn/haar beurt bepalen de waarden en normen het verloop van de politiek." In het tweede artikel (zie 'laat honderd bloemen bloeien'), wil de vakgroep met behulp van een voorbeeld laten zien hoe je doelmatig en economisch aktievoeren kunt.

In de Zwarte 85 staat er een kritiek op de reactie van de vakgroep.

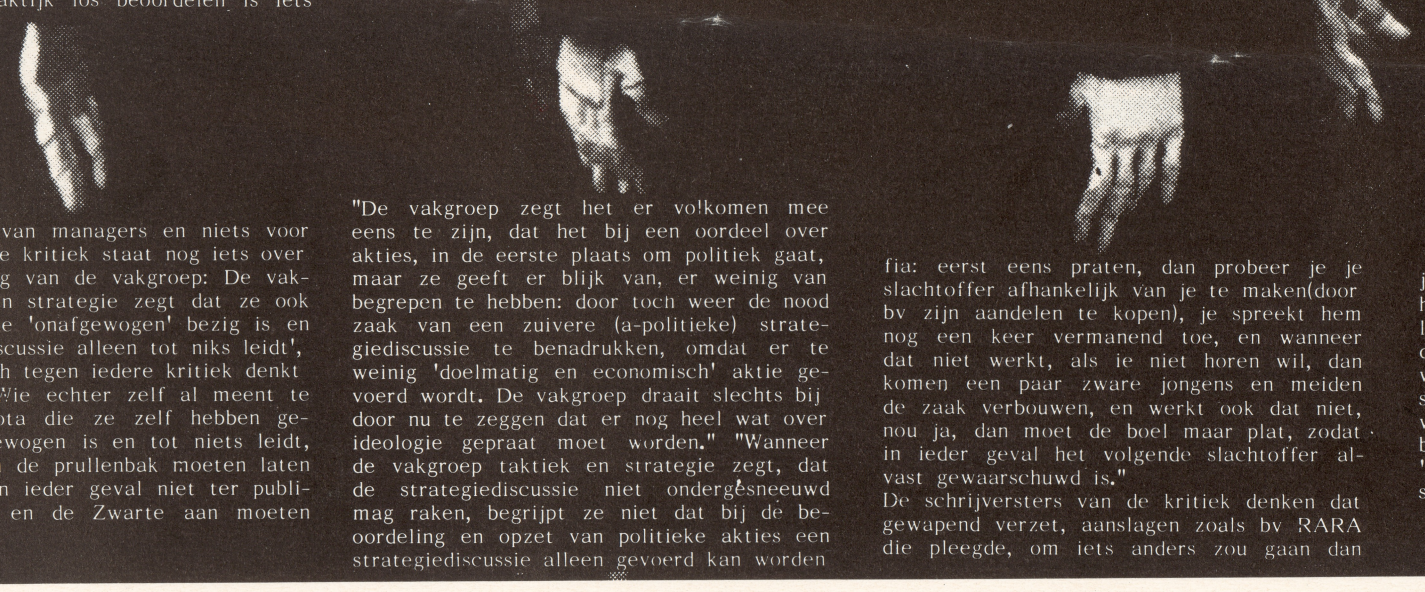

"De vakgroep zegt het er volkomen mee eens te zijn, dat het bij een oordeel over akties, in de eerste plaats om politiek gaat, maar ze geeft er blijk van, er weinig van begrepen te hebben: door toch weer de nood zaak van een zuivere (a-politieke) strategiediscussie te benadrukken, omdat er te weinig 'doelmatig en economisch' aktie gevoerd wordt. De vakgroep draait slechts bij door nu te zeggen dat er nog heel wat over ideologie gepraat moet worden." "Wanneer de vakgroep taktiek en strategie zegt, dat de strategiediscussie niet ondergesneeuwd mag raken, begrijpt ze niet dat bij de beoordeling en opzet van politieke akties een strategiediscussie alleen gevoerd kan worden wanneer ze door politieke uitgangspunten ondergesneeuwd is. Anders blijft het een holle kosten-baten-analyse, die niets met met radikaal linkse politiek van doen heeft" Volgens de kritiek draait de vakgroep de boel om door te beweren dat het woord politiek in de kritiek slechts betrekking heeft op het formuleren van waarden en normen (los van de praktijk), terwijl politiek bij de vakgroep het verloop van de strategie (en dus het handelen) zou bepalen. Volgens de kritiek nu, is het juist de vakgroep die theorie en praktijk loskoppelt, ook in de nieuwe nota 'kampanjes...', zonder eerst op de essentiële kwestie in te gaan, welk doel ze met het voeren van akties voor ogen heeft, probeert de vakgroep iets te zeggen over doelmatigheid.

Kritiek op de nota 'Kampanjes, laat honderd bloemen bloeien', uit de Zwarte 85.

"Wanneer de vakgroep zegt, een nieuwe manier van aktievoeren te willen ontwikkelen, dan is dit zeker niets nieuws: de vakgroep wil feitelijk hetzelfde als andere reformisten die zich buiten het parlement bewegen, bepaalde uitingen van het systeem die niet bevallen veranderen. Wat echter nieuw lijkt, is de manier waarop de vakgroep haar wil wil afdwingen. Terwijl de reformistische groepen tot nog toe zich beperkten tot middelen die binnen het systeem geoorloofd zijn; petities, mani's, demo's en misschien een ietsje burgelijk ongehoorzaam is bij de vakgroep alles geoorloofd, zolang de eigen wil maar doorgedrukt kan worden. Het voorstel voor een aktiekampanje tegen Shell van de vakgroep heeft daardoor het meeste weg van het optreden van de maffia: eerst eens praten, dan probeer je je slachtoffer afhankelijk van je te maken(door bv zijn aandelen te kopen), je spreekt hem nog een keer vermanend toe, en wanneer dat niet werkt, als ie niet horen wil, dan komen een paar zware jongens en meiden de zaak verbouwen, en werkt ook dat niet, nou ja, dan moet de boel maar plat, zodat in ieder geval het volgende slachtoffer alvast gewaarschuwd is."
De schrijversters van de kritiek denken dat gewapend verzet, aanslagen zoals bv RARA die pleegde, om iets anders zou gaan dan de heersenden naar je hand te zetten, n.l. dat het om de strijd tegen het huidige systeem, om een revolutionair perspektief gaat. Een stukje uit de kritiek: "Aangezien er nu nog geen sprake is van een revolutionair klimaat, zal het er nu vooral om moeten gaan, eerst wat in die hoofden van al die mensen te veranderen, die nu nog volkomen gelijkgeschakeld zijn, of niet het idee hebben dat het beter kan zonder het huidige systeem. Een zinnig oordeel over bv RARA zou dus moeten gaan over de mate waarin de RARA bijdraagt aan de verwezenlijking van haar revolutionair perspektief. Alleen daaraan laat zich aflezen of RARA al dan niet suxesvol bezig is. Dat betekent ook dat al diegenen, die nu proberen (mogelijk) revolutionair verzet in kapitalistische banen te leiden, die proberen mensen die het niet zien zitten zoals het nu gaat (met redelijk suxes) weer in het systeem te integreren, die pijnlijke eisen tot een voor het huidige systeem ongevaarlijk nivo terugbrengen zoals de sociaaldemokratie en de mientjanfabers doen, niet zozeer medestanders zijn die je de eerste stapjes van je aktiekampanje kan laten zetten, maar tegenstanders, wanneer je uitgaat van een revolutionair perspektief. Hiermee wordt niet gezegd, dat iedereen die tracht binnen het systeem iets te veranderen je tegenstander is, maar voor de sociaaldemokratie, die regelmatig de smeris op je afstuurt, en mientjanfabers, die zeggen dat je je aan de wet en regeringsbesluiten moet houden, is er geen andere aanduiding. Hopelijk is met deze kanttekeningen duidelijk, dat de vakgroep eerst eens moet bedenken, wat ze nu eigenlijk wil, voor ze met een strategie komt aanzetten (en als ze weet wat ze wil, daar konsekwenties aan te verbinden), of met de woorden van de vakgroep 'Dat je met amateuristies geeikel niets opschiet'."

prinsjes dag '87

Het volgende overzicht is gebaseerd op informatie van RAAP, regionale kranten en een rondje bellen. In het algemeen stond er weinig van de akties in de kranten van dinsdag en woensdagochtend. RAAP rekent ook de akties van 'onkruit tussen de rails' ook bij de prinsjesdag-akties en op die manier geredeneerd was er toch veel publiciteit.

DEN BOSCH:
Alle vacatures werden uit het Gewestelijk Arbeidsburo gehaald en later op een plein in de binnenstad uitgedeeld. In een begeleidende brief worden de gratis banen uitgelegd als een nieuw werkgelegenheidsprojekt. Den Bosch mag deze als eerste uitproberen ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van de wethouder van ekonomische zaken. Er waren ongeveer 50 mensen aanwezig.
Het ANP meldde vandaag een sabotageaanval op verkeerslichten. De schade loopt in de tienduizende guldens.

ARNHEM:
Deze stad hangt sinds prinsjesdag vol met posters, waarop de heren Van den Broek, Lubbers en korthals Altes samen te zien zijn met de tekst: 'miljoenennota 1988, georganiseerde misdaad nestelt zich in Nederland'.

OUDEREN (AMSTERDAM):
Het komitee 'Borg voor de Zorg' organiseerde een manifestatie tegen de geplande sluitingen van bejaardenhuizen en andere bezuinigingen die ouderen treffen. Zo'n 500 ouderen, personeelsleden en buurtbewoners bezochten de bijeenkomst. Er kwamen tal van solidariteitsbetuigingen waaronder van iemand van het Gemeentelijk Vervoersbedrijf. Vorig jaar werd door de ouderen een tram-remise geblokkeerd en werden stempelautomaten volgekit maar er is nu blijkbaar een betere relatie. Aangekondigd werd dat er op 14 november een tribunaal zal worden georganiseerd over de rechten van ouderen.

AMSTERDAM:
In Oost bleven twintig buurtinstellingen dicht onder het motto: 'dicht om open te blijven'. Er werd op de Dappermarkt een manifestatie georganiseerd waarvan men richting belastingkantoor Wibautstraat trok. Zo'n 200 á 250 mensen zagen mensen van het krisiskomitee zich niet uitkleden. De persfotografen die op de aangekondigde uitkleedpartij afgekomen waren schoten plaatjes van de stoet, zodat van deze aktie zowaar foto's in de krant verschenen.
Het komitee 513 gulden erbij heeft voor het kantoor van de stadsdeelraad in de Pijp, middels een namaak Claus een zeer cynische troonrede voorgelezen. Er werd nepgeld rondgestrooid en migranten eisten extra aandacht voor onderwijsmogelijkheden en bekritiseerden bezuinigingen daarop. De ca. 100 mensen trokken daarna door de buurt.
Het komitee 513 gulden erbij eist het dichtlijmen op van zo'n dertig sloten van banken, grootwinkelbedrijven e.d.
Het JAC heeft een alternatieve troon gebouwd en die samen met koningin en prinsgemaal door de grachten van Amsterdam getrokken. Duizenden mensen luisterden naar de alternatieve troonrede.
Een scholierengroep heeft de sloten van het Paleis op de Dam, de militaire keuringsdienst en van diverse banken dichtgekit.
Een anonieme melding kwam binnen van een persoon die zeven sloten van banken had dichtgelijmd.
Op het Spui bedelden mensen van 'de nieuwe onderklasse' ƒ3,45 bijeen.
's Avonds trok een groep mensen naar de Nederlandse Bank waar een kluis opgeblazen werd. In de kluis troffen ze verschillende valse biljetten van 513 gulden aan en een paar dubbeltjes die het belastingvoordeel dat Lubbers voor de minima in petto heeft voorstelden.
De aktiedag werd in Amsterdam afgesloten met een feest in de Sleep-In

ENSCHEDE:
Er werden een paar honderd balonnen opgelaten met leuzen tegen de regering.

ROTTERDAM:
Op de Coolsingel vond een volksoploop plaats van zo'n 500 mensen. Iemand van theatergroep Diskus die zich als punker (met mes) had verkleed werd hierbij gearresteerd.

GRONINGEN:
Uitkeringsgerechtigdengroep 'Het Gebrek' heeft een petitie aangeboden onder het motto: belastingvoordeel is minimumnadeel. 's Avonds werd de Dolle Dinsdagaktieweek afgesloten met een feest met de Poison Girls.

LOCHEM:
Door de wereldwinkel werden stencils uitgedeeld tegen uitbreiding van een militair oefenterrein.

LEIDEN:
De Jongerenbeweging FNV heeft vliegers opgelaten met leuzen tegen het jeugdwerkgarantieplan.

GOUDA:
Jongerenbeweging FNV hield een troonrede met een eigen Claus en Bea. In de troonrede stond ondermeer dat volgend jaar de burgers afgeschaft worden.

WAGENINGEN:
Aktiegroep 'de verplicht verzekerden trekken op naar het ziekenfonds' gingen naar het Pieter Pauw ziekenhuis en daarna zwart met de bus naar het gebouw van het ziekenfonds. Daar eiste de groep, gehuld in verband en met krukken, het volgende:
-Condooms en gezond voedsel in het ziekenfondspakket.
-Het herinvoeren van abortus in het Pieter Pauw ziekenhuis.
-Stellingname van het ziekenfonds tegen genetisch onderzoek met kwade bijbedoelingen en kernenergie.

DEN HAAG:
's Ochtends al werd er gedemonstreerd op het Binnenhof (in Madurodam). Een minispandoek werd opgehangen en wat speelgoedvarkentjes en rookbommetjes zorgden voor de rest. Na vijf minuten waren er foto's gemaakt en vertrok men weer. Het personeel van de ministad vond de aktie niet zo leuk. De aktie is opgeeist door 'Lilliputters tegen Lubbers'.

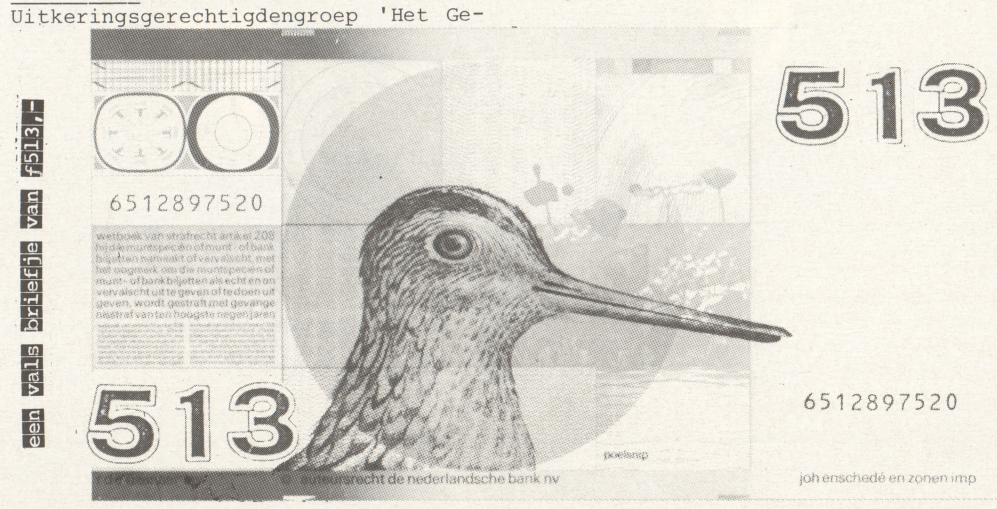

DIVERSEN:
Ergens in Nederland heeft iemand maandagnacht kamerleden uit hun slaap gehouden met telefoontjes.

A.S ZATERDAG IS ER IN DEN HAAG EEN LANDELIJKE DEMONSTRATIE TEGEN DE KRISISPOLITIEK. VERZAMELEN OM 14.00 OP HET MALIEVELD.

NIEL

Urenco

De UCN verrijkingsfabriek in Almelo is gedagvaard door de Verenigde Natie vanwege het overtreden van Decreet nr. 1 die het verhandelen van Namibies Uranium verbiedt.
Engeland en Duitsland, de andere partners in URENCO, hebben de VN-raad voor Namibië niet erkent en dus ligt de enige kans voor een zaak in Nederland. Dit proces gaat jaren duren en voorlopig valt er weinig over te zeggen.

Maar Urenco Nederland wil ook nog uit breiden. 2 Mei '86 diende ze een vergunningsaanvraag in om haar capaciteit te mogen uitbreiden van 1000 tot 3500 ton per jaar.

De bezwaarschriften die hiertegen werden ingebracht werden allemaal van tafel geveegd. Tot twee maal toe.
Maar ook hier had Tsjernobyl meer effect dan de acties: Door het ongeluk hebben zoveel landen hun kernenergieprogramma bevroren dat het de vraag is of de markt wel groeit.
"Voor Urenco is het dan ook van groot belang of in de komende jaren besluit vorming tot de bouw van nieuwe kerncentrales positief wordt afgerond. In de eerste plaats geldt dat voor Nederland".
Zo staat het in hun jaarverslag.

Een andere tegenvaller is de spectaculaire lage koers van de dollar. Urenco kan daardoor niet meer concurreren met de Amerikaanse verrijkingsfabrieken. Deze, allen vallend onder het DOE (Department Of Energy) beheersen vooral de Amerikaanse en Verre Oosten markt.
Dit jaar wordt er in ieder geval niet meer uitgebreid.

Strategie-diskussiedag MD

"Strategie-debat voor eensgezinde activiteiten" is de noemer voor de dag die Milieu-defensie opgezet heeft "voor de hele AKB".
Milieu-defensie heeft zelf ook een stuk geschreven. Aan de hand daarvan wordt in groepjes verder gepraat naar een aantal concrete voorstellen toe.

Het stuk heeft, na een lange inleiding over de situatie, een wat vaag vervolg.
Alles moet weer samen, er spreekt wat angst uit voor gebeurtenissen als bij Borssele. Op een aantal gezamenlijke items kunnen alle verschillende groepen zelf vormen invullen.

Kortom, eigenlijk weinig nieuws onder de zon, een weinig provocerend, uitnodigend verhaal.
Vooral de aktie Schoonstroom, het overbodig maken van kernenergie, van MD. zelf, moet centraal komen te staan.
Het zou goed zijn als er wat meer ongebonden, radicalere groepen en mensen zouden komen om de kant van directe actie wat meer naar voren te brengen.

26 september '87, 10.00-17.00 uur
in gebouw RASA, Pauwstr. 13, Utrecht

Isolement 'doodslag op termijn' Trouw Do 9-2-'78

'RAF-leden in gevaar'

RAADSMAN:

Uitlevering vorm van doodstraf

Volkskrant Do 9-2-'78

Advocaat vermoedt afluisterpraktijk

In september 1977 werd Hanns-Martin Schleyer door de RAF 'gevangen' genomen om terecht te staan voor een 'volksrechtbank'. Schleyer, voormalig SS-er, was de toenmalige chef van de Daimler-Benz fabrieken en bovendien president van de Duitse werkgevers en industrie (BDI).
De crisisstaf die in Bonn de zaken rondom de ontvoering probeerde te regelen had nogal wat leuke plannen om al gevangen genomen RAF mensen kapot te maken, zodanig onder druk te zetten dat ze zouden gaan praten. De staf was ervan overtuigd dat de leden van de RAF die al zaten meer wisten van de ontvoering.
Bovendien was het klimaat zo gunstig dat ze onder het mom van het onderzoeken van de zaak Schleyer ook verregaande maatregelen voorstelden tegen zogenaamde sympatisanten van de RAF.

> Er waren bovendien enorme belangen in het geding. Levende terroristen zijn een bron voor nieuwe acties, dode terroristen niet.

Der Spiegel (31 augustus '87) publiceerde uit tot nu toe geheim gebleven notulen van die crisisstaf.
Naar aanleiding van deze publicaties stuurde mr. Bakker-Schut, als advocaat van RAF gevangenen betrokken bij de zaak, ons een persbericht.
"In de notulen meerdere modellen "exotischer Losungen" die hoofdzakelijk en uitdrukkelijk vergeldingsmaat regelen tegen en executies van gevangenen van de RAF ten doel hadden. Bijvoorbeeld het overbrengen van de gevangenen naar een "onbekende" plaat door de terreurbestrijdingseenheid GSG-9 en de dreiging met neerschieten en daaropvolgende executie, indien Schleyer niet zou worden vrijgelaten. Zelfs "Repression gegen nahe Angehorige" en het opzetten van "Internierungslagern" voor sympatisanten maakten deel uit van de in de crisisstaf ontworpen concepten".
Ze hadden zeker nog wat oude schema's en plannen thuis liggen uit een voor hun beter verleden, jeugdsentiment...

Strausz op zijn partijcongres:

„Je zou degenen die zogenaamd voor de volksbevrijding vechten eens aan het volk moeten uitleveren, dan hadden politie en justitie er geen omkijken meer naar."
Het applaus van zijn partijgangers was zo oorverdovend, dat hij zich haastte eraan toe te voegen: „Wij zijn en blijven natuurlijk aanhangers van de rechtsstaat."

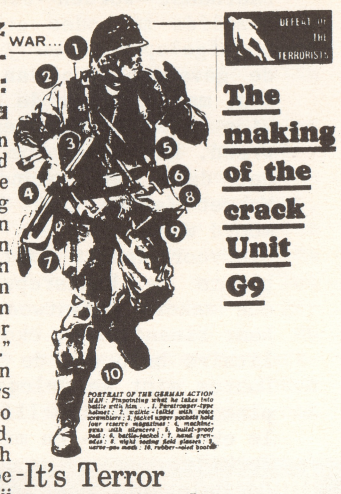

The making of the crack Unit G9

It's Terror International
Nieuwe Revu
10 okt. '77

Uit de stukken blijkt ook de illegale inzet van de NATO en het Duitse leger van de civiele geheime dienst (BND) en de militaire (MAD), alsmede een hele serie andere schendingen van het recht, zoals illegale straatcontroles razzia's in woonwijken, installatie van afluister-apparatuur en het op grote schaal afluisteren van telefoons. Al deze maatregelen, allemaal in strijd met WestDuitse wetten en grondwet, werden bevolen door de feitelijke leiders van de "uitzonderings staat" die toen gold.
Dat waren de president van het Bundes kriminalamt (BKA) H. Herold, en Bonds kanselier H. Schmidt.
Der Spiegel schrijft: "Die Bonner stifteten die Hollandische Regierung an, die Telefone von Anwalten anzuzapfen".
Dit houdt zo'n beetje in dat de toenmalige Nederlandse regering (Den Uyl-Van Agt) op aanwijzing van de west-Duitse crisisstaf de telefoons van de toenmalige advocaten van Knut Folkerts, Willems en Bakker-Schut liet afluisteren, alleen omdat ze advocaten van de RAF waren.

In dit kader wijst Bakker-Schut ook op de onwettige activiteiten van west Duitse BKA-ambtenaren in Nederland in de herfst van '77. Activiteiten die de Nederlandse souvereiniteit schonden en gedekt werden door de politiek verantwoordelijken, ondersteun door politie en justitie.

> DEN HAAG (ANP) — Volgens minister De Gaay Fortman (Justitie) wordt Knut Folkerts onderworpen aan een zoveel mogelijk normaal regime, zoals voor preventief gedetineerden van toepassing is.

In de Utrechtse Marechausséekazerne probeerden BKA-ambtenaren Folkerts voortdurend te verhoren. Daarbij werd hij vrijwel geheel ontkleed, op pijnlijke wijze aan handen en voeten geboeid en voortdurend met de dood bedreigd.
De BKA-ambtenaar, die de leiding had (waaraan alle Nederlandse politiemensen zich gewillig onderwierpen), bood Knut Folkerts 'onder vier ogen' een miljoen DM aan, een 'nieuwe identiteit', nieuwe identiteitspapieren en vrijlating als hij zou meewerken.
Zo niet zou men hem 'ophangen'.

Folkerts vertelde dit aan zijn advocaat en die maakte het bekend. Het BKA reageerde met een staaltje van psychologiese oorlogsvoering via rechtse media. Het BKA lanceerde het bericht dat "Bakker Schut seit Jahren konspirative Kontakte mit westdeutschen Terroristen unterhalt".
Het ging om een gerichte desinformatiecampagne, waarmee de crisisstaf publiciteit over de onrechtmatige aktiviteiten van BKA-ambtenaren in Nederland en over de illegale verhoormethoden en detentievoorwaarden wilde tegengaan.
Methoden, die nationaal en internationaal verboden zijn.

> Advocaat Willems vond dat bijv. de moord op Buback moet „worden gezien als een aanslag op „een orgaan van de staat".

Het zaad van deze psychologiese oorlogsvoering ontkiemde snel. Kort daar na werd de advocaat onverbloemd als "terrorist in toga" afgeschilderd in de Nederlandse bladen.
Eind oktober '77 volgde de tweede het ze-kampagne. In alle grote West-Duitse dagbladen verschenen op verzoek van de persafdeling van de BKA pagina grote opsporingsverzoeken mat foto's van 16 RAF-leden. Bij meerderen van hen werd in onderschriften beweerd, dat zij "engen Kontakt zum Buro des Rechtsanwaltes Bakker Schut in Holland" zouden hebben.

Later werd ook bekend dat in de crisisstaf was overwogen om Israeliese en Engelse 'verhoorspecialisten' aan te trekken en geestveranderende middelen op Folkerts los te laten.

Als advocaat van Folkerts was Bakker-Schut (en later ook Willems) het enige lek in het gesloten systeem van isolatie.
Omdat een "kontaktsperre" zoals in de BRD in Nederland politiek niet haalbaar was, konden de plannen van de noodtoestandsregering in Bonn niet worden doorgevoerd. Zij zouden bekend zijn geworden.
Zichtbare marteling, toepassing van drugs etc. zou de sowieso al ongeloof waardige legende van "zelfmoord" van de gevangenen van Stammheim al van meet af aan hebben ontmaskerd als een manoeuvre van psychologies oorlogsvoering en daarmee de geheime operatie tot eliminatie van deze gevangenen (daarop concentreerden zich alle inspanningen van de crisisstaf, zoals Der Spiegel zelf schrijft), zoals deze tenslotte op 18 oktober '77 ten uitvoer werd gebracht, in gevaar hebben gebracht.

Knut Folkerts werd vervolgens 's nachts overgebracht naar de Maréchausseekazerne Soesterberg -een militair objekt dat past binnen de infrastruktuur van het NATO-vliegveld aldaar.
Het laat de feitelijke status van krijgsgevangene zien, echter alleen van de negatieve kant, zonder de beschermende condities, die de ontwikkeling van de Conventie van Genève meebrengt.

In Soesterberg belandde Folkerts in een cel zonder raam, in volledige iso latie, met uitzondering van bezoeken van zijn advocaten. Folkerts vertelde dat hem elke nacht systematies werd verhinderd te slapen: Door een ruismasjiene, regelmatig inschakelen van de ventilatie en door keiharde trappen tegen zijn celdeur. Dit ging wekenlang zo door, tot aan oktober '77.

> „Zijn uitschakeling zou direct politiek voordeel hebben kunnen betekenen," aldus zou de overweging om hem te doden hebben geluid.

Slaaponthouding behoort tot de internationaal verboden methoden van psychologiese marteling. De bij Folkerts toegepaste ruismachine zal van dezelfde soort zijn geweest als in het begin van de tachtiger jaren is gebruikt door Nederlandse militairen tijdens een NATO-oefening in de BRD om het verhoren van krijgsgevangenen te simuleren. Verschillende soldaten, die aan deze ruismachine werden blootgesteld, stortten in elkaar, hetgeen destijds in de publiciteit opwinding veroorzaakte. Apparaten ten behoeve van 'high-tech'-marteling maken deel uit van de arsenalen van alle NATO-legers en -geheime diensten

In Den Haag wist de Centrale Recherche Informatie dat een aantal RAF men sen in Nederland waren. O.a. waarschijnlijk K. Folkerts. Hij werd door de politie gesignaleerd bij een Haags bedrijf. Hij werd door de Duitse politie gezocht ondermeer vanwege betrokkenheid bij de moord op procureur generaal Buback en de ontvoering van bankier Ponto. Na een tip van een Utrechts verhuurbedrijf werd een val opgezet. Maar het ging mis, Folkerts werd gearresteerd. Hij had tijdens een vuurgevecht een agent gedood.
Het juridiese gevecht om zijn uitleve ring begon. In Nederland werd hij ver oordeeld tot 20 jaar. De rechtbank had in januari een positieve uitspraak gedaan op het verzoek tot uitlevering, waarna de verdediging cassatie aantekende. Het hielp niets. Folkerts werd uitgeleverd. Hij kwam in de gevangenis waar bijna een jaar daarvoor zijn kameraden van de RAF 'zelfmoord' hadden gepleegd.

"Uber Wochen sass de Chef einer der grossten Industrienationen der Welt bis spät in die Nacht hinein in Krisenstaben, kummerte sich um jedes kleinste Detail"
(Spiegel nr. 36/'87

Dat betekent dat Bondskanselier Schmidt zelf verantwoordelijk was voor het toepassen van voormelde methoden. Het is de vraag of dat ook geldt voor 'details' als de voortdurende bedreiging van Folkerts net ont grendelde wapens op enkele meters afstand (met een 'spelende' vinger aan de trekker). Kwam het afvuren van een schot met een masjiene-pistool door een lid van de bijzondere eenheid van de maresjoejee (die is opgeleid door de GSG-9 en daarmee voortdurend kontakt houdt) 'voor eigen rekening' of ging het daarbij om een van de bovengenoemde details?
Der Spiegel bericht bijvoorbeeld over een groep in het Bundeskanzleramt, die van Schmidt na de ontvoering van Schleyer de opdracht kreeg om als werkgroep onder leiding van de staats sekretaris van Binnenlandse Zaken Frohlich en geheime dienst-specialisten "exotische Losungen" te ontwerpen tegen de politieke gevangenen als gegijzelden. De vraag rijst of het met kracht penetreren met een metalen staaf in het achterwerk van Folkerts in dit verband moet worden gezien. Folkerts werd in de kelder van de arrondissementsrechtbank te Utrecht door een dozijn personen de kleren van het lijf gerukt, vastgehouden en daarbij met vuistslagen bewerkt en ondertussen werd een metalen staaf in zijn anus gestoten.

Ook de poging van de BVD, in 1980, ongetwijfeld op verzoek van het BKA, om op de zolder tegenover de woning van Bakker-Schut een observatie- en afluisterpost in te richten hoort bij het verhaal van deze gore praktijken.

Wat 10 jaar geleden nog "kleine rechtshulp" werd genoemd- aldus de minister van Justitie in antwoord op de vraag op welke juridiese basis BKA ambtenaren in Nederland konden opereren- is vandaag de dag steeds meer geinstitutionaliseerd. Bij voorbeeld de uitwisseling van ambtenaren en tal rijke andere maatregelen, zoals deze op de zogenoemde "TREVI"-conferenties worden overeengekomen en naderhand gelegaliseerd: "Der westeuropaischen Rechtsraum", welke zich in de imperiale dromen van de WestDuitse hoogste aanklager, Generalbundesanwalt Kurt Rebmann, moet uitstrekken "vom Nordkap bis Sizilien, von Portugal bis zum Eisernen Vorhang".

Het hele pakket met deze berichten heeft Bakker-Schut ook aan een aantal tweede Kamer fracties gestuurd. Niet dat hij de illusie heeft dat er iets mee gebeurt. Als er al fracties boos worden en zich af gaan vragen of we nou wel echt bevrijd zijn van de Nazi horden, dan nog, dan weten ook zij dat elke interventie met betrekking tot operaties van geheime diensten tot niets leidt en dus verspilde moei te is. En ondertussen breidt 'der westeuropaische Unrechtsraum' zich steeds verder uit, waarin met name de west-Duitse geheime diensten hun 'vuile oorlog' tegen elke kiem van anti-kapitalisties verzet dagelijks opvoeren.

Toch presteerde de minister-president Den Uyl het om in een verkiezingsdebat voor de VPRO-televisie een lans te breken voor versterking van het politiekorps.

„..als slaven

In de tweede helft van augustus bezocht een Westduitse buitenparlementaire delegatie Turkije. Zij gingen daarheen op uitnodiging van TAYAD, een organisatie van familieleden en vrienden van politieke gevangenen. De delegatie woonde de oprichtingsvergadering van TAYAD bij, had vele uitputtende gesprekken met voormalige gevangenen, leden van TAYAD, vakbondsleden en anderen uit de linkse Turkse verzetsbeweging, probeerde een gevangenis van binnen te zien, en voerde vooral veel aktie. Op deze pagina's vind je een verslag van hun bevindingen, de persverklaring die ze in Istanbul uitbrachten, en een brief van twee hongerstakende politieke gevangenen, die uit de bajes van Sagmalcilar gesmokkeld werd.

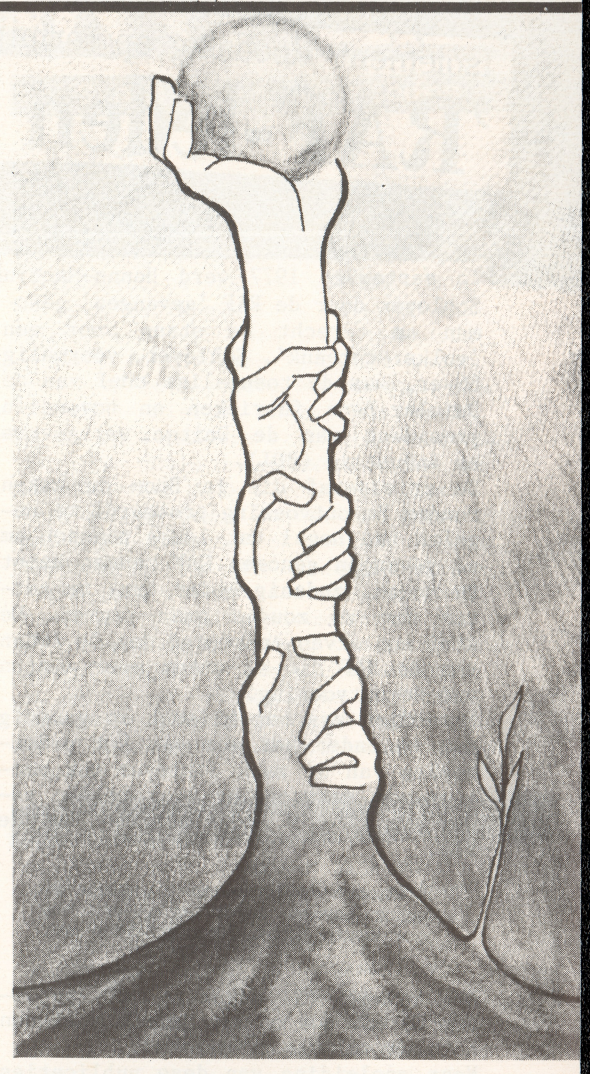

De delegatie, die op 14 augustus 1987 naar Istanbul vloog, bestond uit de volgende personen: Anita Friedetzky (journaliste), Gabriele Heineke (advokate), Eckard Held (arts), Christina Kukielka (afgevaardigde van de GAL, de Groenen) en Johannes Neumann (arbeider). Afgezien van Christina Kukielka als GAL-afgevaardigde, waren dit allemaal individuele mensen, die praktisch, buiten-parlementair solidariteitswerk verrichtten.
De eerste aktie van de delegatie was de demonstratieve deelname aan de oprichtingsvergadering van TAYAD, op 15 augustus 1987. Dat werd een leerzame ervaring over wat de Turkse regering 'demokratisering' noemt. Zowel in burger geklede als geüniformeerde politie kontroleerde kontinu, en open en bloot, het hele gebeuren, zowel voor het gebouw als binnen in de zaal. Steeds grepen ze in als ze dat nodig vonden; zonder nadere uitleg. Zo werd het de Vereniging verboden om een geldelijke bijdrage van de delegatie in ontvangst te nemen, werd de voorzitter tijdens zijn rede onderbroken, en werd het de delegatie van de kant van de politie verboden om na de vergadering in de vergaderruimte nog met leden van de vereniging te spreken.
Hoewel de bijeenkomst legaal was, werd hij zoveel mogelijk ontmoedigd, en werd geprobeerd de woorden van de Turkse minister van justitie waar te maken, die over TAYAD zei: "Wij zullen de vereniging weliswaar toelaten, maar hen het werken onmogelijk maken". Des te groter is onze bewondering voor hen die, ondanks deze en voorafgaande harde repressie, via TAYAD in alle openheid voor de rechten van de gevangenen opkomen, de staat telkens weer ter verantwoording roepen en daarbij openlijke konfrontaties, arrestatie, marteling en verdere onderdrukking niet uit de weg gaan.

Tijdens de ledenvergadering van TAYAD hoorde de delegatie van een staking onder de werknemers van een lederwarenfabriek (Deri-Is) in Istanbul. Een vertegenwoordiger overhandigde uit naam van de ca. 3.500 arbeiders in de lederindustrie een boeket bloemen aan de voorzitter van TAYAD, Mustafa Eryüksel, en sprak op die wijze de solidariteit van de stakers met de gevangenen en hun familie uit.
In de daaropvolgende dagen was de delegatie diverse malen in de gelegenheid om met de stakende werknemersters over hun problemen te spreken. Zeer veel indruk maakte een rondleiding door bedrijven die in staking waren, waarbij de delegatie met eigen ogen de deplorabele werkomstandigheden van de lederarbeiders op de arbeidsplaats in ogenschouw kon nemen.
De pogingen van de delegatie om de gevangenis van Sagmalcilar in Istanbul binnen te komen strandden echter, omdat de gevangenisdirektie, na urenlang overleg met zijn superieuren in Istanbul en Ankara, dit bezoek niet toestond. In plaats daarvan legde de delegatie demonstratief een boeket bloemen voor de hoofdingang van de gevangenis, als groet aan de hongerstakers, in dit geval in het bizonder aan de hongerstakers 'voor onbepaalde tijd'. In gesprekken met de pers wees de delegatie er telkens weer op, dat de Turkse regering ervoor verantwoordelijk zal worden gehouden als bij deze hongerstaking doden zouden vallen, zoals in 1984 in de Metrisgevangenis in Istanbul.
Bij een andere openlijke aktie voor de gevangenis van Sagmalcilar verbrandde de delegatie, samen met familieleden van de gevangenen, een stapeltje bajeskleding en ondersteunde daarmee demonstratief de eis van de hongerstakers voor afschaffing van de eenheids-gevangeniskleding (zie verderop de verklaring van Ali Aslan/ Ertugrul Mavioglu).
Naast dit alles ondersteunden we de eisen van de hongerstakers en hun verwanten op een openbare perskonferentie. De moeder van Ertugrul Mavioglu (die gedetineerd is, omdat hij de uitgever was van het tijdschrift 'Cözüm', en dit tijschrift van kommunistische propaganda beschuldigd wordt) las op deze perskonferentie een verklaring voor.
Behalve de verzamelde pers waren ook de Turkse televisie, en een relatief opvallend groot aantal in burger geklede politiewaarnemers aanwezig.
Bijzondere opwinding onder de journalisten veroorzaakte ons vasthouden aan de kwestie Turkije-Koerdistan, en het feit dat wij de onderdrukking van het Koerdische volk, de pogingen hen te vernietigen, vaak aanroerden en zelfbeschikkingsrecht voor de Koerden eisten.
Bezien in het licht van de Koerdische bevrijdingsstrijd, en door het feit dat de begrippen 'Koerden' en 'Koerdistan' uit het officiële spraakgebruik verbannen zijn, werd dit in de aansluitende berichtgeving door de pers extra naar voren geschoven.
Uit veelvuldige gesprekken met voormalige gevangenen (waaronder één ter dood veroordeelde), familieleden, advokaten, vertegenwoordigers van TAYAD, een mensenrechten-organisatie en vakbondsleden, kreeg de delegatie de indruk dat van 'terugkeer van de demokratie' in Turkije nog steeds geen sprake kan zijn.
Nog steeds wordt er gemarteld, zijn vakbonden verboden, worden vakbondsleden vervolgd, moeten studenten zich gedwongen in verenigingen organiseren, is er geen vrijheid van vereniging -in het bijzonder niet voor vooruitstrevende verenigingen- en aan de onmenselijke gevangenisomstandigheden is niets wezenlijk veranderd.

PERSVERKLARING

Wij zijn een delegatie uit Hamburg en West Berlijn, die op uitnodiging van TAYAD en op initiatief van ondersteuningskomité's voor de hongerstakers in de Bondsrepubliek en West Berlijn, hier naar toe gekomen zijn.
Wij hebben het grootste respekt voor degenen die, ondanks alle repressie en martelingen, tot op dit moment hun politieke identiteit niet opgegeven hebben en weerstand bieden.
Wij stellen nadrukkelijk vast dat:
De Turkse regering ervoor verantwoordelijk gesteld zal worden, als Ali Aslan (TKP/B), Mehmet Aslan (Dev-Sol), Naif Cifci (SVP), Recep Keles (TKP/B), Ertugrul Mavioglu (Dev-Sol), Hürrem Yildiz (Dev-Sol) en Ahmet Yücel (TKP/B), die in Sagmalcilar voor onbepaalde tijd in hongerstaking zijn, zullen sterven.
Wij verklaren ons solidair met de hongerstakende gevangenen in Turkije en Turks Koerdistan, en ondersteunen hun eisen.
Wij hebben de laatste dagen in Istanbul aan den lijve ondervonden dat van 'terugkeer van de demokratie' in Turkije en Turks Koerdistan geen sprake kan zijn.
Zo veroordelen wij de provocerende aanwezigheid van geüniformeerde- en in burger geklede politiemensen tijdens de ledenvergadering van TAYAD op 15/8/'87, en hun ingrijpen in het verloop van de bijeenkomst.
Wij protesteren tegen de aanhoudende vernietiging en marteling van mensen, die zich op sociaal, ekonomisch of politiek gebied sterk maken voor hun overtuiging.
De gezondheid van de gevangenen wordt systematisch aangetast. Nog steeds worden duizenden mensen in de gevangenissen van Turkije en Turks Koerdistan onder mensonwaardige en vernietigende omstandigheden gedetineerd gehouden, ten prooi aan allerlei vormen van marteling en vernedering.
Wij zijn ons bewust van het belangrijke aandeel, dat de Bondsrepubliek heeft in het in stand houden van deze 'orde' door omvangrijke ekonomische- en militaire hulp, evenals politieke ondersteuning, bijvoorbeeld in de Raad van Europa. Mede om tegen deze politiek een duidelijk 'NEEN' te laten klinken, eisen wij, mede namens de demokraten en anti-fascisten in de Bondsrepubliek en West Berlijn, van de Turkse regering:
* Onmiddellijke vrijlating van de gedetineerde familieleden en verwanten van de hongerstakende gevangenen,
* Onmiddellijke afschaffing van de doodstraf, en herziening van reeds uitgesproken doodvonnissen,
* Onmiddellijke vrijlating van zwaar zieke gevangenen,
* Opheldering van het lot van degenen die spoorloos verdwenen zijn,
* Algemene amnestie voor alle politieke gevangenen, die zich voor demokratie en voor de vrijheid van hun volk inzetten.

Tegelijkertijd eisen wij van de regering van de Bondsrepubliek:
* Onmiddellijke stopzetting van de ekonomische- en militaire hulp.

Wij zullen onze verdere aanwezigheid hier gebruiken om akties van de familieleden te ondersteunen, die hun eisen verder kracht bijzetten.

Istanbul, 17 augustus 1987.

in de

Daarbij dient zich echter aan, dat de methodes verfijnder worden. Om een Bondsrepublikeins voorbeeld aan te halen: de zogeheten E-vormige gevangenissen voor detentie in isolatie, of de 'kleine' alledaagse vernederingen, die uiteindelijk ziek maken, de gevangenen murw maken en op den duur de weerstand binnen en buiten de gevangenis moeten bemoeilijken en breken.
Daarnaast worden echter nog steeds dezelfde methodes gehanteerd als in de afgelopen zeven jaar. Speciaal in de gevangenissen van Turks Koerdistan, met bovenaan de lijst Dyarbakir, zijn de omstandigheden onveranderlijk wreed. Het is daarom ook geen toeval dat daar twee maanden geleden nog Mehmet Kalkan door folteringen vermoord werd.
Hiervoor draagt niet in de laatste plaats de Bondsrepubliek Duitsland een zekere verantwoordelijkheid door haar financiële-, ekonomische- en militaire hulp aan de Turkse regering. Daarom eist de delegatie ook op deze plaats een onmiddellijke stop van alle ekonomische- en militaire hulp aan Turkije.
De delegatie doet een beroep op de demokratische en vooruitstrevende publieke opinie in de Bondsrepubliek om er zich praktisch voor in te zetten dat de informatiedrempel over het in Turkije en Turks Koerdistan aanwezige verzet, geslecht wordt. Zij stelt in dit verband voor, om voormalige gevangenen, familieleden en vakbondsleden uit te nodigen voor een bezoek aan de Bondsrepubliek, om de betrokkenen hier zelf hun verhaal te laten doen. De bereidheid daartoe is van hun kant aanwezig. Zij weten echter uit ervaring dat hen een paspoort geweigerd zal worden, om hen zo het reizen naar het buitenland onmogelijk te maken.
De voorzitter van TAYAD wees er in zijn openingsrede voor de oprichtings vergadering terecht op, dat de repressiemechanismen in Chili, Zuid Afrika en Turkije, in alle landen waar het fascisme heerst, hetzelfde zijn. De delegatie eist dan ook van de demokratisch-vooruitstrevende publieke opinie en de verantwoordelijk politici in de Bondsrepubliek, om dit openlijk te erkennen en zich voor de vervolgden uit Turkije en Turks Koerdistan net zo in te spannen als dat, althans incidenteel, het geval was voor Chileense verwanten van gevangenen.

Hamburg, 31 augustus 1987.

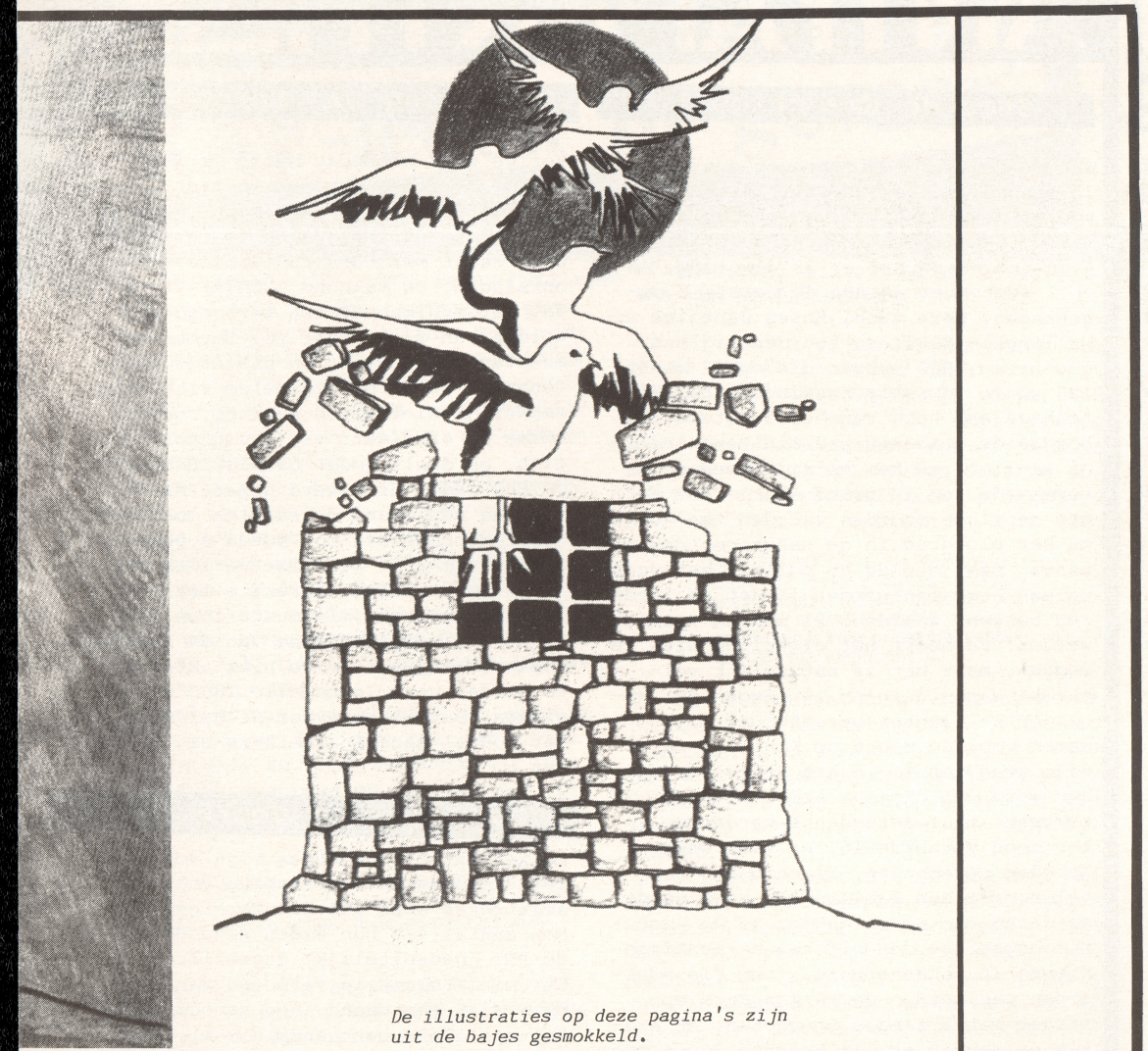

De illustraties op deze pagina's zijn uit de bajes gesmokkeld.

e middeleeuwen..”

VERKLARING VAN ALI ASLAN EN ERTUGUL MOVIAGLU

Wij zijn geen slaven, wij zijn politieke gevangenen.

Wij zijn politieke gevangenen in de gevangenis van Sagmalcilar. Wij bevinden ons nu (25 juli) negentien dagen in hongerstaking. Over onze hongerstaking en onze situatie is tenminste voor een gedeelte aan u en uw lezers bericht. Toch wilden we deze brief schrijven, om de situatie en de redenen voor onze hongerstaking te verduidelijken.
De problemen, die zich in Sagmalcilar en de andere gevangenissen voordoen, komen steeds weer naar buiten, gebaseerd op brieven van gevangenen, perskonferenties door onze familie of berichten in de pers, en ze zullen worden herhaald totdat men zegt: "Dat heb ik al eens eerder gehoord of gelezen". Maar wie hoort ons? Tot nu toe hebben we nog geen gesprekspartner kunnen vinden om onze problemen opgelost te krijgen. Hier begint ook de willekeur.

Ons papier ging op aan de vele schriftelijke aanklachten aan instellingen die we in staat achtten onze problemen op te lossen (waarbij het bemachtigen van papier verder een probleem is). Maar wij hebben geen enkel positief antwoord gekregen. Wat zijn nu eigenlijk onze problemen? Onmogelijk te vervullen eisen, of de wensen van verstandige mensen?
Hier volgen de belangrijkste:
Wij eisen opheffing van de verplichting om eenheidskleding te dragen, en de toelating van burgerkleren. De publieke opinie is precies op de hoogte van de zaak met de eenheidskleding werd ons opgelegd als schakel in een rij van maatregelen als het verplicht zingen van marslieals het verplicht zingen van marsliederen, militaire discipline enz., zodat de vooruitstrevende revolutionaire gevangenen zich overgeven en hun menselijke- en politieke identiteit opgeven. De maatregelen gelden als laatste stap in het kader van de operatie tot aanpassing. Al deze aanvallen op onze politieke identiteit hebben we echter zeven jaar lang min of meer teruggeslagen. We hebben ons ingespannen om onze menselijke en politieke eer te behouden, ook als de prijs daarvan is dat we sterven.
Wij hebben de eenheidskleding, die in de gevangenissen een symbool vormt van het machtsmisbruik en de willekeur die in de politieburo's beginnen bij de martelingen, niet geaksepteerd, en zúllen het ook niet aksepteren. Daarom eisten wij opheffing van deze maatregel, en eisen dat nog steeds.
Tenslotte werd deze maatregel in enkele gevangenissen op grond van de vastberaden houding van de gevangenen opgeheven. Onder het noemen van voorbeelden (Aydin Özel, Gaziantep, Metris) hebben wij dat voor de andere gevangenissen ook geëist. Echter, het antwoord dat we kregen bestond uit het verbod om bezoek te ontvangen, met onze advokaten te spreken en deel te nemen aan de rechtsgang. Natuurlijk bleek dit onder het voorwendsel van één of ander voorschrift te geschieden.
Op grond van hetzelfde voorschrift worden wij op weg naar de rechtbank, als slaven in de middeleeuwen, in groepen van twintig tot dertig personen aan elkaar geketend. Ook dit Ook dit voorschrift geldt alleen voor de gevangenis van Sagmalcilar. Toen wij naar het paleis van justitie gebracht werden, werden we van 's morgens half negen tot 's avonds half zeven in de detentiecel van het paleis van justitie gezet, zonder dat men onze kettingen en handboeien losmaakte, zonder dat we naar de WC konden; met blauw opgezwollen polsgewrichten. Dat noemen ze dan 'veiligheidsmaatregelen'. Wij hebben dit bij de rechtbank aangekaart en ons erover beklaagd dat het tot een manier van folteren verworden is. Wij hebben er meerdere malen bij de verantwoordelijken op aangedrongen dat deze mensonwaardige maatregel opgeheven wordt. Echter, in plaats van dat dit probleem opgelost werd, ontnam men ons het recht op het voeren van een verdediging omdat wij stelling namen tegen dit soort daden van willekeur. De twee tot drie dagen durende hongerstakingen die toen plaatsvonden om onze problemen in de openbaarheid te brengen, werden slechts gebruikt als excuus voor het uitdelen van disciplinaire straffen.
De gevangenisleiding verbiedt ons, geheel of ten dele en op grond van willekeurige besluiten of maatregelen, om te beschikken over vrij verkrijgbare publikaties. Regelmatig verschijnende tijdschriften, waarop wij geabonneerd zijn, worden niet doorgegeven. Dergelijke publikaties, die we de ene week of maand nog normaal krijgen, worden daarna ineens verboden. Hoewel de leiding ons meermalen mondeling en schriftelijk bevestigde dat er geen beperkingen bestaan, zolang de inhoud niet van pornografische aard is, geeft ze binnenkomende boeken en tijdschriften hetzij weer terug aan degene die ze brengt, of laat ze verdwijnen. Zo wordt één van onze basisbehoeften, scholing en informatie, beperkt.
Het bedrag, dat het ministerie dagelijks voor onze voeding uittrekt, bedraagt 325 Turkse Lira. Daar kun je buiten de gevangenis nog niet eens een kop soep voor kopen, maar moet wel al onze behoeften dekken. Voor dit geld krijgen wij een brood en drie maaltijden. Men kan zich dus wel voorstellen hoe die er uit zien. Het is duidelijk dat we onszelf er niet van kunnen voeden of in goede gezondheid blijven. We krijgen bij elke maaltijd slechts één soort voedsel; 's morgens en 's avonds normaal gesproken soep, maar steeds te weinig en van slechte kwaliteit. Het is duidelijk dat we vaak ziek zijn.
Daarom eisen wij verbetering van het eten, zowel wat betreft voedselkeuze, hoeveelheid als de kwaliteit, en aangepast aan de menselijke behoefte. Ook eisen wij dat de voedingsmiddelen, die door onze familie van buiten af bezorgd worden (zoals marmelade en zelfgemaakte konserven, die beter zijn dan in de gevangenis), aan ons doorgegeven worden.
Verder eisen wij dat we regelmatig vers fruit en groente kunnen kopen bij het stalletje in de gevangenis, en dat de door het ministerie toegelaten verkoop van thee voor 16.000,= TL, tegen de normale marktprijs van 1.600,= TL verkocht wordt.
Onder de huidige omstandigheden, waarbij we vaak ziek zijn, is onze materiële toestand plus het op 8.000,= TL vastgestelde bedrag voor de noodzakelijke medicijnen niet voldoende. Wij eisen dat hetzij de kosten voor medische behandeling door de gevangenisleiding betaald worden, of dat de door onze familie bezorgde medicijnen aan ons doorgegeven worden.
Terwijl wij op de oplossing van onze problemen wachtten, begon men ons te verhinderen om voor het gerecht te verschijnen, omdat we de eenheidskleding uitgetrokken hadden en weigerden om ons aan de zogenaamde 'uitgaansketting' te laten leggen. Men laat ons niet met onze advokaten of familie samenkomen.
Zelfs in noodgevallen worden, onder het voorwendsel dat ze geen eenheidskleding dragen, onze zieke kameraden die door de arts naar het ziekenhuis verwezen zijn, niet op transport daarheen gesteld, maar eenvoudig aan de dood overgelaten. Slechts als we daar keihard tegen protesteren worden de ziekentransporten alsnog uitgevoerd.

Om al deze redenen, en als laatste middel, zijn wij een hongerstaking voor onbepaalde tijd begonnen. Wij zijn vastbesloten om deze hongerstaking, die we op 8 juli 1987 begonnen zijn, tot het einde door te zetten; totdat we het recht op verdediging en op bezoek van onze familie en advokaten krijgen, onze eisen ingewilligd zijn en de willekeurige maatregelen opgeschort. De hongerstaking voor onbepaalde tijd, waaraan 40 van de 45 politieke gevangenen van de Sagmalcilar-gevangenis deelnemen (de vijf anderen konden wegens ziekte e.d. niet meedoen), zal voortduren totdat wij onze rechten bevochten hebben.
Wij verwachten van de pers dat zij onze problemen, in het bizonder de ontzegging van het recht op scholing en informatie, niet alleen maar zwijgend gadeslaat. Wij eisen dat ze een halt toeroepen aan het feit, dat op grond van willekeurig toegepaste censuur hun eigen getuigenissen niet aan hun lezers en abonnee's doorgegeven kunnen worden. Het is niet alleen onze plicht zich tegen elke vorm van onderdrukking te keren, maar ook van de pers en alle vooruitstrevende groepen.
Wij zijn geen slaven, maar politieke gevangenen!
Wij zullen geen eenheidskleding dragen!
Groeten!

Ali Aslan, Ertugrul Moviaglu, Sagmalcilar, 25 juli 1987.

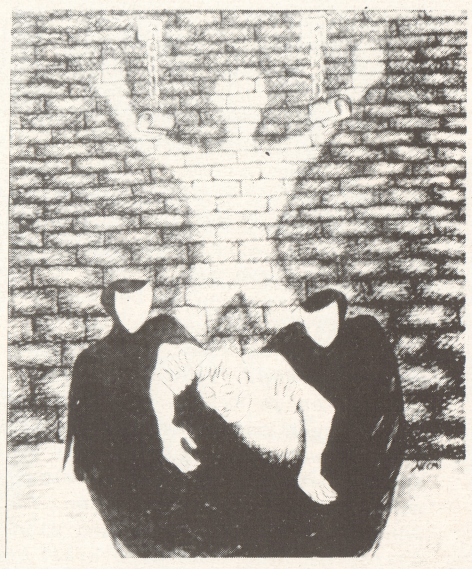

Giften voor TAYAD zijn zéér welkom! Postgiro nr. 4598269 tnv Halk-Der Am*dam ovv 'TAYAD'.

12 september AKTIEDAG

Europa

12 september 1987; zevende jaardag van de fascistische junta in Turkije.
Demonstraties in:

* Rotterdam; 300 à 400 mensen. De demo eindigt met een meeting voor het Turkse konsulaat. Er waren zo'n vijftien Nederlanders; internationale solidariteit?
* Frankfurt,
* München,
* Keulen,
* Bonn,
* Athene,
* Parijs,
* Zwitserland.

* In Wenen wordt het kantoor van de Turkse luchtvaartmaatschappij THY met mollies aangevallen en er worden spandoeken achtergelaten. Geen gewonden, geen arrestaties.
* Hamburg. Ook hier wordt het kantoor van THY aangevallen. Ramen eruit, spandoek erop. Een illegale demo van Dev-Sol bij het Turkse konsulaat wordt door de politie uit elkaar geslagen. Geen arrestaties.

Eindhoven. Op 16 september werden tijdens de voetbalwedstrijd tussen PSV en Galatasaray (uit Istanbul, stand 3-0) luchtballonnen met een spandoek opgelaten boven het stadion. De wedstrijd was live op de Turkse televisie.

Turkije

Istanbul. In de week voor de 12e september vinden diverse politieke beroovingen van bedrijven plaats. Verder bomaanslagen, booby-trap spandoeken, en worden veel affiches geplakt en pamfletten verspreid.
Bij tegenakties van de politie worden acht aktievoerders gearresteerd en ervan beschuldigd Dev-Sol militanten te zijn. Deze mensen zijn sinds de coup verscheidene malen opgepakt op beschuldiging van deelname aan Dev-Sol akties.
Op 11 en 12 september vinden aanslagen plaats op een kantoor van de (Amerikaanse) Citibank Corp., op het Sheraton Hotel waar de ministers van ekonomische zaken van de islamitische landen hun ISEDAK-besprekingen houden, en op Hotel Remada (eigendom van de Turkse luchtmacht). De aanslagen werden opgeëist door de 'Beweging van de 16e juni', een tot nu toe onbekende naam. De politie verklaart dat dit 'een nieuwe taktiek is, om de veiligheidsdiensten na de aktie om de tuin te leiden'.

MAAR DOEN! ANTI APARTHEID

Baga Moyo

BAGA MOYO: Haarlemmerdijk 124, gekraakt in mei door scholieren die er een aktie-centrum wilden beginnen met
- huiswerkklas (gratis)
- spreekuur over racistische/ sexistische leraren en leraressen
- plek voor scholierenradio
- stichting ter bevordering van het luistergenot van hard-core
- een kleine zeefdrukkerij
- een groep scholieren gaat zich bezighouden met schijninspraak op scholen
- acties tegen apartheid
- koken

Afgelopen donderdag was het zover: 15.00 uur Prinsengracht, het regende ...Er waren flink wat mensen gekomen wat heel leuk was. Alleen de uitspraak van het Kort Geding was minder leuk. De advokaat van Fentener van Vlissingen (SHV, Makro): Huet, stelde dat de naam van het pand een vereniging was en dat wij daar allen bij zaten. Een vereniging is één rechtspersoon en WIJ ALLEN ZIJN GODVERDOMME MINDERJARIG! Dus volgens de uitspraak kunnen minderjarigen nu kunstmatig volwassen worden. Dit gaat wel echt heel gek!
De uitspraak was: ontruimen binnen 14 dagen. De deurwaarder is al geweest. Maar ook is de opening geweest en dat was een denderend sukses.
Nu, wat gaan wij van Vereniging Baga Moyo doen? Ten eerste zullen we dmv 3 kort gedingen de boel nog even rekken. (misschien zelfs winnen). Maar dat het pand wordt verdedigd, staat voor iedereen muurvast. Blijf dus de ontwikkelingen van Baga Moyo volgen (er komt alarm)
We gaan zoveel mogelijk scholieren oproepen en hebben nog wat verrassingen in petto.
O, ja we zijn gewoon geopend:

ma 16.00- 18.00 uur
di 16.00- 18.00 uur
wo 14.00- 18.00 uur
do 16.00- 18.00 uur
vr 14.00- 01.00 uur

AMANDLA en tot gauw

Anonieme Hoger Beroepen

Het gerechtshof in Amsterdam heeft de afgelopen 1½ maand tot twee maal toe afwijkend gedrag vertoond. Al sinds mensenheugenis was het zo dat het hof nog onvriendelijker voor krakersters was dan de rechtbank, maar nu heeft het hof in 2 anonieme kraakzaken de redelijk soepele uitspraken van de rechtbank netjes bevestigd.
Het gaat om de 2 Am*damse kraakpanden Jacob Obrechtstraat 25 en Utrechtsedwarsstraat 85, die in resp. april en mei na een anonieme dagvaarding werden veroordeeld tot ontruiming. Dat was geen verrassing, maar wel opmerkelijk was dat Asscher in beide vonnissen zijn best deed om tussen de mazen van de Leegstandswet door te glippen. Beide panden moesten na 6 maanden ontruimd worden, tenzij binnen die tijd de gemeente een positief vorderingsadvies zou hebben verkregen. De gemeente kreeg hiermee dus de kans om te vorderen voor de huidige bewonersters, en op zich is dat natuurlijk prima. Enig nadeel aan de uitspraken van Asscher was dat tijdens die termijn van 6 maanden de bewonersters een 'gebruiksvergoeding' aan de eigenaar moeten betalen. Die vergoeding is hoog (resp. ƒ1400 en ƒ900 per maand), en je krijgt er niets voor terug, geen onderhoud, huurbescherming of wat dan ook. Maar als we niet zouden betalen, mochten we vlgs. Asscher direkt ontruimd worden. De bewonersters van beide panden zijn daarom na lang sputteren braaf, maar met bloedend hart gaan betalen.

Beide eigenaars gingen in hoger beroep. De advokaten vreesden het ergste, omdat er voor de uitspraak van Asscher niet veel juridisch houvast in de Leegstandwet te vinden is. Maar we hadden geluk: bij de Obrecht was het hof in een vakantiestemming en -samenstelling, en bekrachtigde eind juli het vonnis. En daarmee is een precedent geschapen (zoals dat heet) waar andere gerechtshoven met goed fatsoen niet zomaar van af kunnen wijken. Dat bleek al bij het proces van de Utrechtsedwars een maand later: het gerechtshof bestond nu weer uit andere rechters die er duidelijk meer moeite mee hadden. Vorige week kwamen ze met hun vonnis, waarin ze hun best deden om de boel in ieder geval nog wat aan te scherpen: ipv dat er binnen 6 maanden een positief vorderingsadvies moet liggen, moet er binnen 6 maanden tot vordering overgegaan zijn. Een beetje een detail, en niet zo belangrijk. Het ziet er nu naar uit dat de vordering van beide panden binnen die termijn rond is, en dat er dan huren uitkoman tussen de ƒ150 en ƒ200 p.p. per maand.
Al met al betekent dit dat het 'vorderingsgat' in de Leegstandwet in ieder geval in Am*dam nog vrij open is, en voor een aantal panden een goede mogelijkheid om ontruiming te ontlopen.
(Op dit moment heeft behalve genoemde 2 alleen Torensteeg 5 een zelfde uitspraak van Asscher gekregen). Buiten Am*dam kan de situatie natuurlijk anders liggen.

Stop de Executies !

Wat we vorige week schreven over de 32 mensen die wegens politieke misdrijven op de dodenlijst van Pretoria staan, was toen al achterhaald. Eind augustus waren het er 33 geworden, en op 1 september werden de eerste 2 opgehangen. Deze twee, Moses Jantjies en Wellington Mielies, hoorden bij een groep van 7000 mensen die op 23 maart '85 in de township KwaNobuhle bij Uitenhage het huis van het zwarte collaborerende gemeenteraadslid Ben Kinikini aanviel, en hem en zijn twee zoons vermoorde en in brand stak. Deze eerste necklace-moorden volgden twee dagen na het bloedbad in de naburige township Langa. Daar opende de politie het vuur op een begrafenisstoet 'omdat ze liederen zongen' waardoor 21 mensen vermoord werden. Je hoeft het eigenlijk niet te zeggen, maar het is natuurlijk volstrekt waanzinnig om te zeggen dat Moses en Wellington verantwoordelijk waren voor de moord op Kinikini en zijn twee zoons. In het proces tegen hen werd dat dan ook absoluut niet bewezen, maar desondanks werden ze ter dood veroordeeld, en twee weken geleden opgehangen. Slechts bij toeval hoorde hun familie een week eerder de datum van de executie. Na de executie organiseerden zij een herdenkingsdienst in Johannesburg. Toen die afgelopen was werden de kerkgangers op straat met traangas beschoten, en braken er gevechten uit waarbij 20 gewonden vielen.
En alsof het makabere van de Zuidafrikaanse rechtspraak nog eens onderstreept moest worden, werden op dezelfde dag dat deze twee werden opgehangen twee andere jonge mannen tot de doodstraf veroordeeld wegens het necklacen van een zwarte politieman in februari '86. Er staan dus nu weer 33 mensen op de dodenlijst, en als er niets gebeurt zullen de executies door gaan.

Bernhard weg uit ZA !!

In Bluf! 274 meldden wij dat op de doosjes van 'Anthony van Dijck'-sigaren van de Rembrandt-groep in ZA vermeld staat dat ze zijn goedgekeurd door Prins Bernhard. Kennelijk heeft deze publikatie hem danig in verlegenheid gebracht, want in een recente (overigens identieke)advertentie is te zien dat dit zinnetje op het doosje is vervangen door 'vervaardigd uit 's werelds meest uitgelezen tabaksoorten en gerold in een omblad van pure tabak'. Na het verdwijnen van de koninklijke goedkeuring op de Amstel-flesjes in ZA (zie Bluf!265) is dit een nieuwe stap op weg naar de volledige terugtrekking van ons koningshuis uit ZA. Nu de Koninklijke Shell nog.

Censuur Verscherpt

ZA is weer wat nieuwspraak rijker. In dit land waar de vreselijkste repressiemaatregelen volgens goed Orwelliaans gebruik verpakt worden in de fraaiste sociaal werker-termen, heeft het Ministerie van Binnenlandse Zaken nu een directoraat 'Relaties met de Media'.
En je raadt het al: dat gaat de verscherpte censuurmaatregelen uitvoeren. (Onder leiding van een socioloog, afgestudeerd op 'menselijke motivatie')
Tot nu toe bestond er wel een heel scala aan censuurmaatregelen, maar dat was altijd censuur achteraf. Kranten en journalisten die zich niet aan de bepalingen hielden, riskeerden inbeslagname en/of strafvervolging.
Maar nu gaat de pers vóór publikatie gecensureerd worden. Kranten die weigeren hun materiaal aan de censors te overleggen, kunnen gesloten worden. Maar 'gerechtvaardigde kritiek' blijft mogelijk, aldus minister Stoffel Botha, alleen 'revolutionaire propaganda' is verboden. Wat dat is gaat de minister niet uit zijn duim zuigen, verzekerde hij de pers, maar zal volgens 'wetenschappelijke criteria' worden vastgesteld. Om hem daarbij te assisteren zal hij een 'panel van wetenschappelijke experts' aanstellen, waarvan hij de namen niet wilde bekend maken. Maar hij verzocht de pers met klem om het panel niet als een 'anonieme maffia' af te schilderen. En om de kranten vast voor te bereiden op hun nieuwe verantwoordelijkheid, heeft hij hen een lijst met 29 oude tot zeer oude boeken over revolutie overhandigd.

Staking bij Mercedes

Vorige week woensdag heeft de directie van de Mercedes-fabriek in East London alle 2800 stakende arbeiders ontslagen. De staking was op 4 augustus uitgebroken, nadat Mercedes 188 arbeiders had ontslagen. De vakbond (NUMSA) eiste dat het minimumuurloon verhoogd zou worden van ƒ3,50 naar ƒ5. Bovendien moesten de 188 weer in dienst worden genomen. De direktie stelde zich aanvankelijk niet al te hard op, deels omdat de arbeiders vrij hoog geschoold zijn, en deels omdat Daimler Benz in de BRD onder druk werd gezet. Maar toen na een maand de fabriek (waar behalve Mercedessen ook Honda's gemaakt worden) al ƒ150 mln omzetverlies geleden had, kwam de direktie met een laatste bod: een minimumuurloon van ƒ4 en herindienstneming van de 188. De stakers gingen hiermee niet akkoord, en werden vervolgens alle 2800 ontslagen. Dat is ongeveer de helft van het totaal aantal arbeiders bij Mercedes.

Poststaking Voorbij

Duizenden post-beambten zijn vorige week maandag na een staking van enkele weken weer aan het werk gegaan. Een aantal van hun eisen zijn door de PTT (gedeeltelijk) ingewilligd: het minimumloon is verhoogd van ƒ310 naar ƒ375 per maand (nog steeds onder het officiële bestaansminimum), de meeste ontslagen stakers worden weer aangenomen, en er komt een gelijke beloning voor blanken en zwarten die hetzelfde werk doen. Een essentiële rol in dit konflikt speelde de solidariteit van de internationale federatie van PTT-vakbonden, die had gedreigd al het post- en telefoonverkeer van en naar ZA te saboteren.

Ondergrondse Staking

Sinds drie weken zijn 1200 mijnwerkers in staking bij de Winterveld Chrome Mine, onderdeel van Rand Mines. De staking begon uit solidariteit met de grote staking in de goud- en kolenmijnen, maar omdat het om een chroommijn gaat, is het akkoord tussen de mijnbouwondernemingen en de NUM er niet van toepassing. Omdat de direktie dreigde stakingsbrekers in dienst te nemen, besloten een week geleden 800 stakers om de staking op 1,5 km. onder de grond voort te zetten. Ze hebben proviand voor een week bij zich, en de 400 bovengrondse stakers voeren ook namens hen de onderhandelingen. Door ondergronds te gaan kan de mijndirektie hen niet deporteren, en kan ze ook geen stakingsbrekers inzetten om hun werk over te nemen. Maar een pretje is het natuurlijk niet. De stakers eisen 26% loonsverhoging, meer vakantiedagen, 16 juni als betaalde vrije dag, en verbetering van de arbeidsomstandigheden.

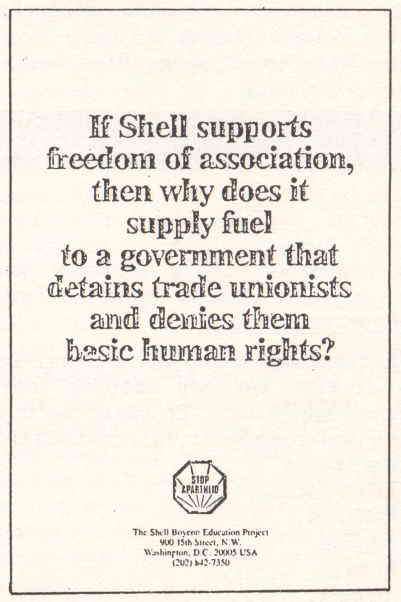

Steeds meer buitenlandse anti-apartheidsgroepen met geld plaatsen advertenties in de Zuidafrikaanse pers. Het voordeel daarvan is dat je daarin dingen kunt schrijven die de Zuidafrikaanse kranten zelf niet mogen schrijven wegens de censuur. Dat geldt niet voor deze, maar hij is wel mooi. In dezelfde stijl als Shell's wekelijkse paginagrote zelfverheerlijkende advertenties in de Zuidafrikaanse pers, wordt de hypocrisie van het bedrijf hier door een Amerikaanse groep aan de kaak gesteld.

inbraak, bezetting & proces

EEN SPOORWEGBUNKER VOL GEHEIMEN WAAR IN DE BUURT EEN STIEKEM ARRESTATIE-TEAM VERSCHOLEN LIGT DAT ZEVEN MENSEN LAAT SCHRIKKEN WAT EEN PROCES TOT GEVOLG HEEFT MET EEN BEZETTING, VERKEERS-CHAOS,TREINEN VOL VERF EN EEN PRIJSKAARTJE VAN ZES WEKEN.....

TERWIJL HET ONKRUIT TUSSEN DE RAILS GRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRROEIT!!!

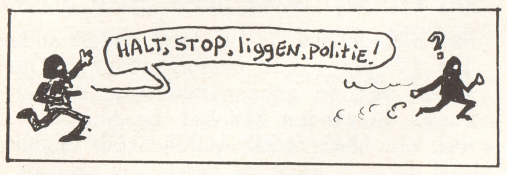

In de nacht van 16 op 17 mei is geprobeerd in te breken in de direktiebunker van de N.S. te Maarsbergen. Het was de bedoeling geheime documenten mee te nemen over de betrokkenheid van de N.S. bij Civiele Verdediging en militaire oefeningen zoals Reforger en Wintex-Cimex.
Helaas,toen de bunkerdeur nog maar net open was sprong een arrestatieteam in camouflagepakken uit de bosjes en we werden met ons zevenen gearresteerd. Na 3½ dag in verschillende politieburo's gezeten te hebben kreeg iedereen een dagvaarding in de handen geduwd,zonder voor de rechtercommissaris te zijn verschenen. Het was ook zo duidelijk heterdaad. Er hoefde niet veel bewezen te worden. Meer over het hoe en waarom van de aktie is te lezen in Bluf! 270.

In juli kregen we het procesverbaal en daarin stond dat op 11 mei bij de criminele inlichtingendienst van de rijkspolitie utrecht een tip binnenkwam over de axie,afkomstig van de centrale recherche informatiedienst uit Den Haag. Naar aanleiding van de tip zijn er maatregelen genomen en konden ze ons dus op heterdaad betrappen.
Het blijft verder hierover allemaal vaag,het is nog steeds onduidelijk hoe het uitgelekt is. Ook over het arrestatieteam zijn we niet veel te weten gekomen. Ze behoorden tot de afdeling Bijzondere Recherchezaken en hadden zich om de bunker in de struiken verspreid,waarvan 7 langs de spoorlijn,4 rechts van de bunker en 3 aan de linkerkant. Het was een gecombineerd team uit Den Haag en A'dam
In het proces-verbaal worden ze met nummers genoemd. Van 1'tje staat er een handtekening onder het p.v. De rest is weggehaald. Hij is wachtmeester der rijkspolitie eerste klas behorende bij de afd. Bijzondere Recherche Zaken van de Justitiele Dienst in het district Amsterdam.
Wie de handtekening kan ontcijferen en meer over dit duister figuur weet kan ons dit laten weten via Bluf! Misschien komen we hierdoor iets meer te weten over dit dubieuze team.

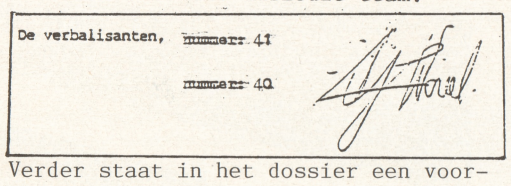

Verder staat in het dossier een voorgedrukt formulier dat onder buitengewone omstandigheden de legimitatieplicht overtreden mag worden. Er kunnen 3 mogelijkheden aangekruist worden: Ⓐ er was een acute en ernstige bedreiging van de rechtsorde opgetreden, Ⓑ de verdachte zou vermoedelijk gewapend zijn en Ⓒ een persoon in er ernstige nood verkeerde en terstond moet worden geholpen. Voor onze arrestatie is dat allemaal niet van toepassing. Omdat ze anoniem wilden blijven hebben ze gewoon niets aangekruist.
In de aanvulling van het dossier zit nog een heel apart verzoek; het hoofd afd. Technische Recherche verzoekt of de inbeslaggenomen goederen t.b.v. instructiedoeleinden ter beschikking te stellen van de afd. technische recherche in het district Utrecht.(Als ze een lading verfbommen van je in beslag nemen gaan ze elkaar blijkbaar bekogelen).

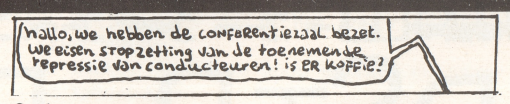

Omdat we in mei in ons werk werden gestoord door die gecamoufleerde cowboys en om alsnog de geheimen openbaar te maken en met de eis dat de NS de aanklacht tegen ons in zou trekken en hun oorlogsvoorbereidingen- en medewerking zou staken zijn we op de ochtend voor het proces naar het hoofdgebouw van de NS (Moreelsepark 1 in Utrecht) gegaan.
Met veel kunst en vliegwerk werd de portier misleid. Dat was een geluk want het gebouw staat er om bekend dat het streng bewaakt is. Achtervolgd door de losgeslagen portier op zoek naar de directiekamer van Ploeger. Het werd uiteindelijk de conferentiezaal. De direktie weigerde te komen maar na de koffie kwam de chef in-en externe betrekkingen tevoorschijn. Alvorens hij ons te woord wilde staan sommeerde hij de pers de zaal te verlaten. De fotografen mochten geen foto's meer maken.
Een freelancefotograaf weigerde hier gehoor aan te geven,ondanks het risiko dat zijn foto's en spullen in beslag genomen zou worden.Er bestaat nog altijd iets als persvrijheid. Chef vorderde ons drie maal de zaal te verlaten wat we logischerwijze niet deden en we werden vervolgens afgevoerd naar het hoofdburo van politie(incl. de fotograaf). Bij het fouilleren werden 7 dagvaardingen op foto-en vingerafdruk(bij een paar met namen) gevonden.Onze bedoeling dat we naar het proces door de politie gebracht zouden worden,mislukte. Een uur voor aanvang van het proces werden we weer vrijgelaten. De politie had als excuus dat we door de bezetting wilden voorkomen op het proces te

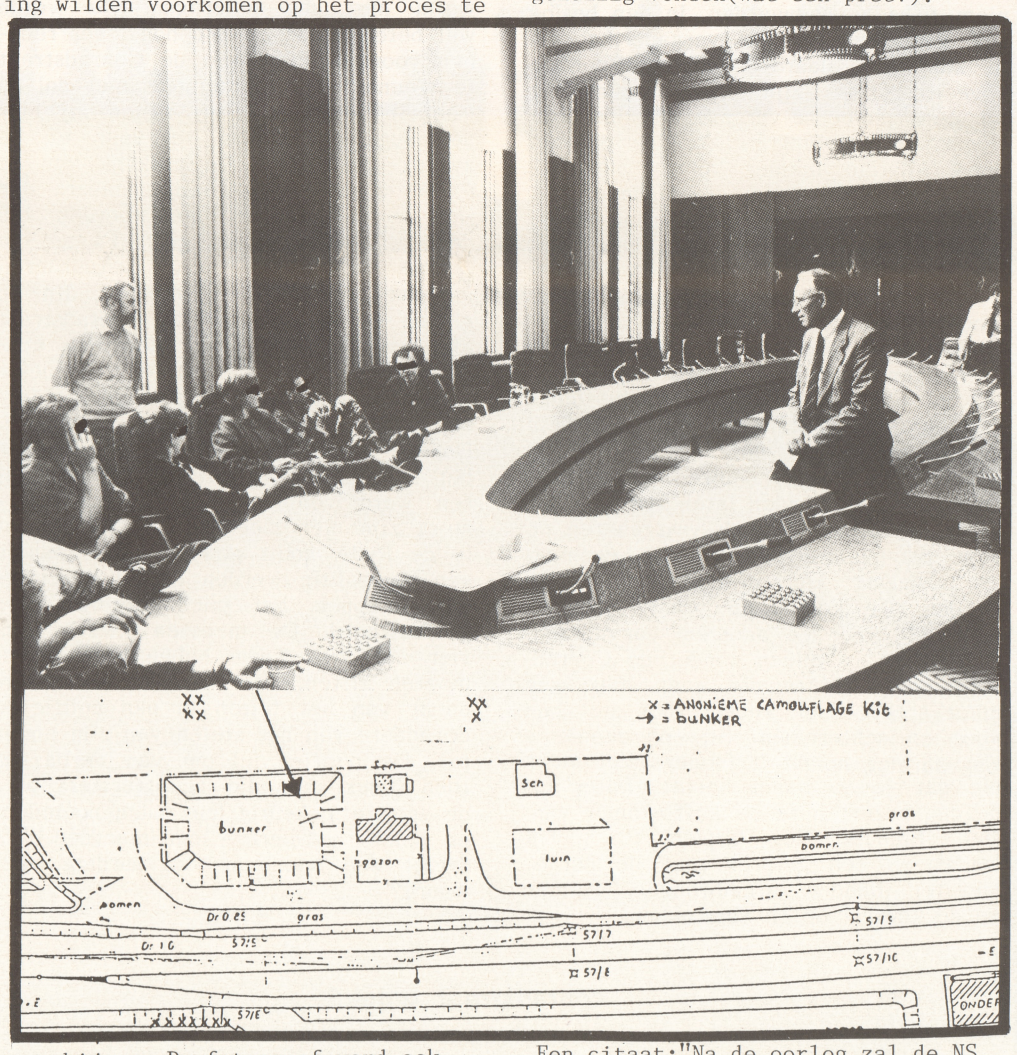

verschijnen. De fotograaf werd ook vrijgelaten en kreeg alles weer terug.

Ondertussen,elders in de stad waren er axies gevoerd,ook tegen de NS.
Een aantal spoorwegovergangen waren voor het verkeer afgesloten doordat door een slim,snel en eenvoudige ingreep de spoorbomen naar beneden gingen en dat ook bleven. Uren daarvoor werden ook een aantal treinen opgesierd met anti-militaristische leuzen. De axies werden gevoerd als sympathiebetuiging voor ons en waren ook een protest tegen de betrokkenheid van de NS bij oefeningen als Reforger en Wintex-Cimex.

De aanklacht tegen ons was poging tot diefstal in vereniging van goederen en/of documenten uit de directiebunker van de NS te Maarsbergen. Daar kwam het zo'n beetje op neer. Een aantal van ons waren anoniem maar dat le verde geen problemen op.
Politierechter Weysenfeld deed z'n uiterste best om sympathiek over te komen al slaagde hij daar slecht in. Al met al konden wij het een en ander verklaren.

Nr.1 vertelde ondermeer waarom we de bezettingsaxie van die morgen gevoerd hadden en vond dat Defensie maar beter z'n oude naam weer moet gebruiken: Ministerie van Oorlog. Een citaat van z'n verklaring:" Een geklassificeerd document heeft onze axie in Maarsbergen wel opgeleverd;nl. de bij het proces-verbaal ingesloten plattegrond van de bunker. Nu de rest nog!"
Nr.2 vind dat de demokratie allang een farce is gebleken: het dubieuze stemrechtsysteem,machtsmisbruik,de zgn. rechtsspraak,bunkers die alleen maar plaats bieden voor de hoge piefen,civiele verdediging.Citaat:
"moet ik onder de trap gaan zitten om een oorlog te overleven???"
Nr.3 verklaarde ondermeer dat inbreken om geheimen openbaar te maken legitiem is. Eerdere inbraken (Wraak v. jhr. de Braauw,Stille Nacht,Heilige Vracht,Onkruit Bestaat Niet)hebben duidelijk gemaakt dat er genoeg informatie is wat iedereen behoort te weten.
Nr. 4 hield een verhandeling over wat er tot nu toe bekend is over de NS en Civiele Verdediging. Ze noemt o.a. een oefening in Amersfoort waar vrijwilligers 2 weken in een bunker verbleven en het allemaal heel leuk en gezellig vonden(Wat een pret!).
Een citaat;"Na de oorlog zal de NS een nieuwe dagtocht nr.1 hebben:een rondrit voor schuilkelderbewoners door een nieuw,leeg en voormalig Nederland..."
De verklaring van nr.5 ging over de samenwerking tussen de industrie,de wetenschap en het militaire apparaat. En de Staat die ook een grote rol speelt in dit destructieve spelletje. Verder eist ze dat de NS haar bereidwilligheid voor hulp in oorlogstijd laat varen.
Nr.6 vond de aanklacht fout:geen diefstal maar openbaar maken en dat daarom de rechtzitting meteen beindigd moest worden. Hij had ook kritiek op absurde gedachtenkronkels in bepaalde politiekringen,de miserabele behandeling die arrestanten/tes vaak krijgen en rechercheurs die soms op tilt slaan. Citaat"Wat de straf die mij op gelegd zal worden ook zal zijn:ik zal er allerminst van onder de indruk zijn!"

Als laatste verklaarde nr.7 dat de nederlandse schijndemokratie steeds meer een politiestaat wordt.de wapenwedloop meer en meer waanzinniger aan het worden is, de criminalisering van politieke acties toeneemt.Citaat: "Ieder mens met de mogelijkheid om na te denken begrijpt waarom deze actie gevoerd is."

Vervolgens voerden twee getuigen-deskundigen het woord. Zij maakten duidelijk dat de NAVO in tijden van oorlog of een dreiging hiervan,onmiddelijk in de aanval gaat. Dit laat een oefening als Reforger overduidelijk zien. Geen defensieve maar een offensieve strategie.Ook werd o.a. verteld van de sleutelrol die de NS heeft in het op gang brengen van het oorlogsapparaat.Tenslotte een heldere uiteenzetting over Civiele Verdediging.
De officier van justitie Kruyer vond onze motieven heel nobel maar omdat we nu eenmaal eenmaal strafbare feiten gepleegd hadden en blablabla.....
Een uitspraak van haar was nogal lachwekkend;"Verdachten moeten accepteren dat aan ieder principe een prijskaartje hangt. Dan moeten ze maar per keer afrekenen." Ze verwachte ook dat het niet bij deze keer zou blijven. (Met dat laatste heeft ze geen ongelijk...) De eis was 2 maanden met aftrek van voorarrest.
Onze advocaat C.Korvinus maakte duidelijk dat de actie niet uit eigenbelang gevoerd is maar dat het doel was geheime stukken openbaar te maken waar iedereen belang bij heeft die informatie te weten. Korvinus dwong de rechter in een moeilijke positie door te stellen dat elke uitspraak in deze zaak een politieke uitspraak is. En dat terwijl een rechter neutraal behoort te zijn. Wanneer de rechter vrijspraak zou geven en onze actie dus niet wederrechtelijk zou vinden, dan is hij het mee eens dat(bunker) geheimen openbaar horen te zijn.
Als hij ons een straf op zou leggen dan is de conclusie te maken dat geheimen met betrekking tot oorlogsvoorbereidingen geheim moeten blijven. De advocaat bepleitte schuldigverklaring zonder oplegging van straf.

Toen hij over de eerder genoemde aanvulling begon(de inbeslag genomen spullen) schoot de o.v.j. meteen van kleur en zei dat dit eigenlijk niet in het dossier thuishoorde,en dat het ter beoordeling voor de rechter is.
De advocaat stelde voor dat van alle goederen(gereedschap,bivakmutsen en mijnwerkerslampen) 1 exemplaar ter beschikking gesteld kon worden,als de rest teruggegeven werd. De rechter verklaarde alles verbeurd en zou over het verzoek nog beslissen.

De rechter vond onze motieven ook al nobel enzo maar doordat we in een andere denkwereld leven en het systeem, (zijn systeem) aan het ondermijnen zijn moest hij ons wel straffen.
Een politieke uitspraak dus. Hij veroordeelde ons tot zes weken met aftrek van vooraarest.

Tja een komische vertoning ware het niet dat je ondertussen wel opgesloten wordt. Het vonnis is verbazend hoog. Iemand die je hele huisraad bij elkaar jat krijgt misschien 2 weken voorwaardelijk,een poging tot openbaarmaken staat gelijk aan 6 weken onvoorwaardelijk. Rare prijskaartjes heeft de rechtelijke macht,dat blijkt nu wel weer. We hebben al met al geen illussie gehad dat we er zonder straf van af zouden komen. Alleen degene die nog niet geconfronteerd is met de rechtspraak heeft hier vertrouwen in. Het hele gebeuren rond de artikel 140 arrestanten/tes maakt ook duidelijk dat "ze",wat ze politiek terrorisme noemen,op een hardhandige manier aan willen pakken. Ofwel,wederom een tiepisch staaltje van justitiele repressie. Het vonnis heeft in ieder geval geen deprimerende invloed op onze acties en denkbeelden,op onze manier van leven. We gaan gewoon door met het ondermijnen van alles wat de moeite van het ondermijnen waard is.
We beraden ons op de mogelijkheid om in hoger beroep te gaan.
GEEN CONDUCTEUR,GEEN MENS,GEEN RAIL VOOR HET LEGER!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

ACTIEGROEP ONKRUIT TUSSEN DE RAILS. (11)

NIE LULLIE MAAR DOEN!

Kinderporno?

THE CONTINUING STORY VAN EEN ZEEPBEL

De Sunday Times van afgelopen week bevatte een grote onthulling: Nederland is een van de grootste distributeurs van kinderporno. Om dat te staven was een verslaggeverster zowaar op stap gegaan naar Amsterdam om het een en ander te onderzoeken. Hij of zij trof in de Spuistr de kommerciele homo boekhandel 'Intermale' aan. Zich voordoend als potentiele distributeur van de boeken van Intermale in Engeland liet de eigenaar van de boekhandel, Ruud Hollenkamp, kinderporno, onder andere met SM-taferelen, zien, die hij niet in zijn winkel verkoopt, maar wel aan klanten verstuurd. In Engeland zou Hollenkamp zo'n 10.000 afnemersters hebben van deze boekjes, aldus weet de Sunday Times.
Nou weet je nooit wat de heer Hollenkamp in zijn vrije tijd er bij handelt, maar ik geloof er geen bal van. Ik acht het net zo waarschijnlijk als dat de Sunday Times de grootste distributeur van kinderporno ter wereld is. De verhalen over de produktie van kinderporno hebben namelijk steeds een zelfde patroon. Eerst komt de onthulling, in de trant dat het nog erger is dan we denken. Er zouden minstens evenveel kinderpornofabrieken zijn als illegale jeneverstokerijen. Nadat deze opwinding een beetje betijt is, blijkt het hele verhaal op een zeepbel te berusten. Na wat invallen her en der komt de politie tot de konklusie dat de kinderporno meestal uit oud opgekalefaterd materiaal bestaat, dat ook al in oudere boekjes stond. Zo ging het een paar jaar geleden toen een Amerikaanse dame wist dat de meeste kinderporno in de wereld in Nederland gemaakt werd. Tot overmaat van ramp voor deze dame werd aan het eind van het rumoer ook nog bekend dat bij haar zelf een steekje los zat: in haar kindertehuis liet zij de kinderen als ze stout waren geweest voor straf de vloer met een tandenborstel schrobben. En daarmee was de hysterie over. Het lijkt vanzelfsprekend dat dat ook nu de boel met een sisser zal aflopen. Als je leest wat voor blaadjes The Sunday Times op het oog had kan er echt niet veel aan de hand zijn. Onder de bladen die zij noemden was het blad OK, een blad van de pedo-organisatie Martijn, een blad dat even legaal is als Bluf! De politie is na het artikel in de Sunday Times bij Intermale langsgegaan en hebben van dit blad 2 exemplaren in beslag genomen.
Een ander faccet dat bij elke kinderporno hysterie naar boven komt is dat de media werkelijk de meest simpele dingen niet meer uit elkaar kunnen houden. Het lijkt alsof alle pedo's lezersters van kinderporno zijn en andersom. Alsof alle hetero's heteroporno lezen. De Volkskrant maakt het zelfs zo bont om Intermale een pornowinkel te noemen (dan zijn de AKO of, Atheneum dat ook, denk aan Playboy). Bovendien weet de Volkskrant te melden dat Scotland Yard een internationaal register van pedo's wil. Alsof pedo's terroristen zijn. Ik vrees dat noch de Volkskrant noch de Sunday Times het verschil tussen een [illegible] pornoproducent en een pedo weten.

(K)

CONRADSTRIJD

HET WOON-WERKKOMPLEX AAN DE AMSTERDAMSE CONRADSTRAAT IS TWEE JAAR GEKRAAKT. AL EVENLANG IS DE GEMEENTE BEZIG DEZE GEKRAAKTE PANDEN LEEG TE KRIJGEN. AL EVENLANG ZIJN DE BEWONERSTERS EN GEBRUIKERSTERS BEZIG IN HET KOMPLEX HUN EIGEN PLANNEN TE REALISEREN EN VOEREN ZE AKTIE TEGEN DE PLANNEN VAN DE GEMEENTE. OP DEZE HALVE PAGINA EEN KLEINE TUSSENSTAND.

Bezetting Koffiekamer

Woensdag 11 september. Een raadskommissie van de gemeente is bijeen. De gemeente had gepoogd de mensen van de Conradstraat op naam te dagvaarden. De rechter had de dagvaarding afgewezen omdat deze (met opzet?) wel zeer slordig in elkaar zat. B&W hadden daarop besloten om anoniem te gaan dagvaarden. In een besloten gedeelte van de vergadering wil de kommissie daarover praten. Voor de zoveelste keer zijn mensen aanwezig bij een gemeente-vergadering. Ze zijn woedend. Jarenlang hebben ze op een haast keurige manier verzet aangetekend tegen de gemeenteplannen. Ze hadden meerdere kilo's aan raadsadressen, bezwaarschriften etc. geschreven tegen de sloop- en nieuwbouwplannen. Daarnaast hadden ze her en der in de stad ludieke en artistieke akties gevoerd. Hun argumenten klinken toch overtuigend: de sloop-nieuwbouwplannnen kosten de overheid 18 milioen meer dan hun eigen plannen. Voor dat geld kan de gemeente beter elders in de stad nieuwe huizen bouwen en de oerdegelijke oude panden laten staan. Maar de gemeente heeft zich vastgebeten op haar plannen. Een burokratie eenmaal in beweging kan niet meer gestopt worden. De kommissie praat uiteindelijk niet over het anoniem dagvaarden. Dat willen ze alleen zonder de Conradstratersters. Maar die gaan niet weg maar stellen zich keurig voor met hun voor en achternaam. Bij een anonieme dagvaarding maakt 't immers niet meer uit dat je je naam noemt. Later op de dag bezetten ze de koffiekamer van het stadhuis. Nog blijven ze keurig. Nadat ze een gesprek met de burgemeester hadden afgedwongen, ruimen ze de kantine op en vertrekken.

Bezetting PvdA

"Behalve de grootschalige ontwikkelingen in de maatschappij moeten er kweekvijvers van kleinschalige initiatieven zijn", aldus de voorzitster van de PvdA in een interview. Nou zou je denken dat de Conradstraat zo'n kweekvijver is en dat zij en met haar de hele PvdA de Conradstraat een warm hart zou toedragen. We weten wel beter. Maar er zijn nog meer redenen voor de PvdA om de Conradstraat te steunen. Zijn zij immers niet dol op 'sociaal zwakkeren' en willen zij niet de jeugdwerkloosheid te vuur en te zwaard bestrijden? De praktijk van de PvdA is, het ouwe liedje, anders dan wat je van haar vrome woorden zou denken. Dus het kan geen kwaad om -kwasi naïef- de PvdA bestuurderen met een bezoekje te vereren. En zo gingen de mensen van de Conradstraat afgelopen maandag het landelijke kantoor van de PvdA met een bezoekje vereren. Snel bleek dat met de PvdAersters niet te praten viel.
Daarop werd besloten net zo lang in het kantoor te blijven tot aan hun eisen werd voldaan. De Conradstratersters zijn niet meer zo keurig. En dat is de PvdA nooit geweest: met behulp van de politie werden de 40 bezetters met knuppels het pand uitgeramd en gearresteerd. De meesten kwamen na vier uur vrij. Twee hebben een nacht moeten zitten. Een van hen werd verdacht van het bijten in een politiejas, de andere van het stelen van zijn eigen tas. De politie viel om van verbazing toen bleek dat alle bezettersters bij de arrestatie keurig hun naam noemden en zich uitvoerig legitimeerden. Er dreigt een anonieme dagvaarding, niet waar??

conradstraat uniek?

Wat is nou zo uniek aan het woon-werk complex aan de Conradstraat?
*Er kunnen een groot aantal mensen huisvesting en werkruimte vinden. Nu wonen en werken er 130 mensen. Maar na verbouwing kunnen op de 24.000m² vloeroppervlakte een veelvoud van mensen wonen en werken.
*Als er zoveel mensen kris kras door elkaar heen wonen en werken krijg je een bonte verzameling van (kulturele) aktiviteiten en kontakten. Mensen stimuleren elkaar in elkanders aktiviteiten en kunnen van ieders vaardigheden gebruik maken. De houtbewerkster helpt de smid etc.
*De verbouwplannen zijn zonder geldelijke steun van de overheid te verwezelijken. De voorzitters van de wbv'en Het Oosten en Onze Woning dat als je ergens een kasko-woonwerkpand kunt realiseren, dat dat wel op de Conradstraat is. Het verbouwen zonder overheidssteun is haast een voorwaarde als je ziet dat de gemeente woonwerkprojekten vaak tegenwerkt. Het Conradplan is 18 miljoen goedkoper dan het gemeente plan. Maar het is bekend dat de gemeente graag geld verkwist aan zinloze projekten. Zie de Stopera.
*De gebouwen zijn oerdegelijk. Aan het kasko hoeft prakties niets gedaan te worden. Het complex is ideaal voor een kasko-regeling: de bewonersters en gebruikersters bouwen zelf naar eigen inzicht en wensen hun ruimten. Ideaal voor mensen die niet (willen) passen in een maatschappij waarin mensen een voorgeprogrammeerd leven moeten leiden.
*Regelmatig worden er festivals georganiseerd waar meer dan 1000 mensen komen. De festivals zijn zeer breed: performances, muziek, video, beeldende kunst etc.

WIL DE GEMEENTE WOON/WERK-PANDEN???

De Brandweerkazerne is door deskundigen, oa gemeentelijke, geschikt bevonden om als woon/werkpand verbouwd te worden. Tijdens het begin van de verbouw komt men er achter dat het zogenaamd niet te verbouwen is.
WAT WIL B&W? SLOOP SLOOP SLOOP SLOOP.

Het NRC-gebouw is na lang onderhandelen (7 jaar) tot overeenstemming gekomen met de ambtenaren over de verbouw. Nu vinden B&W het te duur.
WAT WIL B&W? SLOOP SLOOP SLOOP SLOOP.

Het RKM-complex op de Conradstraat 11, is nooit door gemeentelijke deskundigen onderzocht. Wel door onafhankelijke deskundigen, en unaniem beoordeeld als woon/werkgebouw bij uitstek dat zonder één cent gemeentegeld is te renoveren.
WAT DOET DE GEMEENTE?
Ambtenaren maken andere plannen, en
WAT WIL B&W? SLOOP SLOOP SLOOP SLOOP.

De gemeente wil geen woon/werk-cultuur panden.
De gemeente heeft altijd een smoes voorbereid.
Is er überhaupt een gemeentelijk woon/werkpand in Amsterdam zonder vergissings-status?

ALLE HAARDEN VAN MAATSCHAPPELIJKE KREATIVITEIT WORDEN VERNIETIGD.

Vandaag heeft de gemeenteraad weer een raadsadres van de Conradstraat besproken. Nadat 3 mensen hadden gepropeerd in te spreken werd de publieke tribune ontruimd. Er blijkt een raadsmeerderheid voor anonieme dagvaarding te zijn. DAT ZOU DE EERSTE KEER ZIJN DAT DE GEMEENTE DIT PAARDEMIDDEL ZAL GEBRUIKEN. Officieel beslist de raad op 30 september.

LINKS IN ISRAEL

don quichot of che guevara

De afgelopen weken is Israel met de sabbatoorlogen een vaste klant in de rubrieken buitenland van de nederlandse media. De zaak tegen Mordechai Vanunu is daardoor wat op de achtergrong geraakt. De kerntechnikus staat terecht wegens hoogverraad, omdat hij geheime gegevens over Israels atoombommenfabriek in de Negev-woestijn doorgaf aan een Engelse krant. Het proces is momenteel verdaagd omdat een van de rechters een hartaanval kreeg. Een nieuwe tegenslag voor Vanunu en zijn advokaat Avigdor Feldman, die het proces wilden aangrijpen om Vanunu's idealistiese motieven wereldkundig te maken. De stand van zaken...

Het proces tegen Vanunu, op 31 augustus jl. hervat, werd mer surrealistiese "veiligheidsmaatregelen" omgeven. In een geblindeerd busje werd hij van en naar het gerechtsgebouw vervoerd, waar een geluidswerende tunnel is opgesteld tussen de uitstapplek en de ingang.
Vanunu zelf moest een integraalhelm dragen, ook tijdens de zitting. Een protest daartegen van de advokaat is nog niet behandeld. Verder vindt het proces achter gesloten deuren plaats zonder journalisten en ook een vertegenwoordiger van Amnesty International werd buiten de deur gehouden. Elke hoop op een demokratiese rechtsgang en openbaarheid over israel's kernwapenbeleid is op zo'n manier natuurlijk de bodem ingeslagen. De nederlandse pers maakt zich trouwens niet echt druk over dat proces. De Volkskrant constateert in haar bericht van 31-8 dat de meeste israeli's niet geinteresseerd zijn in kernwapens en dat dat voorlopig wel zo zal blijven ook; diskussie gesloten. Toch valt er meer te zeggen over de zaak Vanunu. Een klein komitee van linkse- en vredesaktivisten in Israel heeft bijvoorbeld de publieke verdediging op zich genomen en in Australië en Engeland hebben parlementsleden Vanunu zelfs voorgedragen voor de nobelprijs voor de vrede. Doel van dit alles is de diskussie over kernwapens in Israel open te breken. Het mag oud nieuws zijn dat Israel de "bom" heeft; Vanunu's onthullingen bewijzen echter dat Israel tussen de 100 en 200 bommen heeft en dus de zesde kernwapenmacht ter wereld is. Een macht die het non-proliferatie verdrag niet getekend heeft, dus geen internationaal toezicht advokaat van Vanunu probeert met zijn verdediging zoveel mogelijk materiaal het gebied van technologie en wapenproduktie. Waarom dan toch die ongeinteresseerde publieke opinie in Israel? "Kernbewapening is een taboe-onderwerp dat het stempel security draagt. Veel mensen zien in de bom een soort levensverzekering tegen "de arabieren", dus accepteert men de geheimhouding en censuur door de regering op dit gebied. We hopen door de internationale belangstelling voor Vanunu het debat over kernwapens open te breken." De advokaat van Vanunu probeert met zijn verdediging zoveel mogelijk materiaal boven water te krijgen en zoveel mogelijk openheid rond het proces te forceren:"de aanklacht van verraad is belachelijk, want Vanunu heeft niets aan de vijand doorgespeeld, hij heeft de openbaarheid gezocht." Al die veiligheidsmaatregelen hebben tot doel een sfeer van verdachtmaking te kreëren rond Mordechai, zodat zijn ideeën en principes onbediskussieerd blijven. En dat houdt in dat het defensie-establish dat houdt in dat het defensie-establishment in Israel ongekontroleerd politiek beleid kan maken. Er ias nooit een debat gewijd aan de vraag of Israel ondemokratiese toestand probeert links Israel n.a.v. de zaak Vanunu te veranderen. Of ze daarin zullen slagen is de vraag. In Israel heeft sinds het ontstaan in 1948 nationale consensus vooropgestaan. Het woord van de regering was heilig en men stortte zich zonder nadenken in elk avontuur. Deze identifikatie met het beleid liep een flinke deuk op in de Libanon-oorlog en dan met name omdat er meer isracliese soldaten doodgingen als men van vorige oorlogen gewend was; niet om politieke redenen dus. Toch is er de laatste jaren meer mogelijk in Israel. Schandalen van de veiligheidsdienst komen niet in de doofpot zoals vroeger; ook gaan linkse israeli's met de PLO praten, bij gebrek aan initiatieven van de regering.

LEGITIMATIEBEWIJS

Noteert u maar...
Ik Arabier
nummer legitimatiebewijs: 50.000
nummer legitimatiebewijs: 50.000
aantal kinderen: 8
nummer 9 op komst na de zomer
Niet goed soms?!

Noteert u maar...
Ik Arabier
werkt met lotgenoten in steengroeve
aantal kinderen: 8
slaat voor hen brood
kleren en schriften
uit de rotsen
Ik bedel niet aan je deur
ik verlaag mij niet
op de stoep van je huis
Noteert u maar...
Ik arabier
gewoon een naam, zonder titel
lijdzaam in een land waarin alles
draait op uitbarstingen van woede
Ik hoor hier thuis
was hier al voor de geschiedenis begon
toen er nog geen cypressen stonden
olijfbomen evenmin
en voor het gras ontkiemde
Mijn vader was van boerenafkomst
niet van nobele stam
mijn grootvader was een boer
zonder aanzien of stamboom
mijn huis is een wachtershut
van riet en twijgen
zou jij in mijn schoenen willen staan
met mijn gewone naam zonder titel?

(Mahmoed Darwiesh is tijdens de laatste vergadering van het palestijns nationaal kongres in het dagelijks bestuur van de PLO gekozen. Zijn portefeuille omvat ondermeer het uitdiepen van kontakten met linkse aktivisten en de vredesbeweging van Israel.)

Noteert u maar...
Ik Arabier
Kleur haar: koolzwart
Kleur ogen: koffiebruin
bijzondere kentekenen:
op het hoofd en koord rond een kefiya
de handpalm hard als steen
schramt als je hem aanraakt
vindt olijfolie en thijm
het lekkerste wat er is
Woonplaats:
Ik kom uit een ver vergeten gehucht
waar de straten geen namen hebben
waar alle mannen op het veld
en in de steengroeve
achter de kommunisten aanlopen
Mag dat soms ook al niet?!

Noteert u maar...
Ik Arabier
De wijngaarden van mijn voorvaderen heb je geplunderd
land waarop ik werkte in het
zweet mijns aanschijns
samen met al mijn kinderen
Voor ons en onze nakomelingen
heb je niets overgelaten behalve
deze rotsen
En nu zeggen ze dat jullie regering
dat ook nog af wil pakken

Noteert u maar boven aan de bladzijde
Ik haat de mensen niet
val niemand lastig
maar als ik honger lijd
eet ik het vlees van wie mij uitbuiten
Hoed U voor mijn honger
en voor mijn woede!
Mahmoed Darwiesh.

Ook Vanunu is een voorbeeld van een linkse israeli die de wet aan zijn laars lapt om zijn doel te bereiken. Voorlopig lijken ze gedeeltelijk succes te hebben; de autoriteiten slagen er niet in deze mensen te kriminaliseren. Of dat met Vanunu ook lukt valt nog te bezien.

Jael Lotan, woordvoerster van het komité ter verdediging van Vanunu zegt:
"we hopen op een relatief licht vonnis voor Mordechai, bijvoorbeeld zes jaar, (in theorie kan Vanunu de doodstraf krijgen) dat zou een hele stap vooruit betekenen, zowel voor Vanunu zélf als voor de openheid rond het thema staatsveiligheid."
Inmiddels is een australiese petitie voor onmiddelijke vrijlating van Vanunu met 6000 handtekeningen aangeboden aan de israeliese regering. Ook hebben 36 britse parlementsleden, de schrijver Graham Greene en de Bertrand Russell-stichting Mordechai voorgedragen voor de nobelprijs voor de vrede. Dit jaar zal dat in ieder geval niet doorgaan, omdat de inzendtermijn voor nominaties al verstreken bleek te zijn. Maar de verwachting is dat de zaak Vanunu tot de hoge raad zal worden uitgevochten en de Bertrand Russell-stichting heeft nu al aangekondigd Vanunu volgend jaar opnieuw voor te dragen.
De internationale bekendheid van Vanunu wordt door links Israel gretig aangegrepen om de rechtse publieke opinie in Israel te beinvloeden in progressieve zin. Daarnaast hoopt men het israeliese publiek te shockeren door gesprekken met de PLO-vertegenwoordigers aan te gaan in het buitenland. Natuurlijk is het aan te moedigen dat in ieder geval een paar israeliers inzien inzien dat er geen vrede in het Midden-Oosten mogelijk is zonder de PLO. Toch laat de positie van links-Israel ons inziens veel te wensen over. De gedeeltelijke terugtrekking uit Libanon heeft de dienstweigerbeweging gereduceerd tot een handvol aktivisten, hoewel de repressie door het leger in de bezette gebieden en de bombardementen op Libanon onverminderd doorgaan; bovendien houdt Israel nog steeds een deel van Libanon bezet. Blijkbaar was het feit dat veel israelies gedood zijn in de Libanon-oorlog een belangrijkere reden om in protest te komen als de afwijzing van oorlog met Libanon op zich. Een ander punt van kritiek op links-israel is dat men wel baanbrekend werk verricht door gesprekken met de PLO aan te gaan, maar dat de houding ten aanzien van de palestijnen binnen de eigen grenzen veel te wensen overlaat. De diskriminatie van palestijnen in Israel wordt ondermeer duidelijk met een vergelijking van de jaarlijkse ontwikkelings budgetten voor gemeenten. Een stad als Umm el Fahm krijgt van de staat evenveel geld als elke settler op de West-bank. Ook hoor je maar weinig linkse israeliers praten over persoonlijke kontakten met palestijnen. Terwijl bijna alle vuilnis, om maar eens wat te noemen, in Israel door palestijnen opgeruimd wordt, en ook in de bouw bijna uitsluitend palestijnen werken, doet bijna niemand iets met die dagelijkse konfrontatie. Het is makkelijker om met de PLO te praten over een palestijnse staat op de Westelijke Jordaanoever en Gaza als de dagelijkse realiteit van het samenleven met palestijnen aan te gaan. Ook links-israel lijkt zich nog niet te willen realiseren dat ze altijd in hun direkte omgeving met palestijnen te maken zullen hebben of er nu een palestijnse staat komt of niet.
Dit neemt niet weg dat mensen als Vanunu onze steun verdienen. Hij heeft in ieder geval geprobeerd op individueel nivo iets te veranderen aan het politieke klimaat in Israel. Hopelijk komt het ooit zo ver dat links Israel ook samenwerken en samenleven met palestijnen op de politieke en sociale agenda weet te krijgen.

T&L.

(fragment uit een recente brief van Mordechai Vanunu)

...ik moest hen overwinnen die als verstandig en intellektueel beschouwd worden, diegenen uit mijn omgeving die met mij werkten en tegen me zeiden: "Jij vergist je, ik ken de waarheid, jij zit op het verkeerde spoor." Een daad als de mijne ondermijnt het algemeen vertrouwen in de leiders, die niet blind vertrouwd zouden moeten worden. Dat zagen we bij de oorlog in Libanon. De meerderheid van de bevolking ondersteunde de oorlog en trok deze niet in twijfel, en nu is het omgekeerd: de meerderheid weet dat het geen oorlog was, maar gewoonweg bloedvergieten, dat door een paar leiders veroorzaakt werd die met alle geweld de 'orde' in een buurland wilden handhaven. Uit grootheidswaanzin gebruikten zij hun macht en offerden daarmee duizenden levens op aan het altaar. En nog altijd behoren zij tot de leidende klasse. Zij stelden in koelen bloede volwassenen en kinderen terecht, en soldaten stierven doordat deze dwazen blind gevolgd werden. Op de eerste dag van die oorlog kende ik de waarheid; het zou nog meer bloedvergieten worden, dat nooit vergoed zou kunnen worden. Ik kan niet verklaren hoe ik dit wist. Maar ik wist dat ik de verhalen en aankondigingen van de israeliese regering niet blind kon geloven. Op deze manier ontwikkelde ik een algemene kritiek, ondermeer op hetgeen in dit land gaande is op nukleair terrein. Ik blijf volhouden dat de israeliese politiek inzake kernbewapening gevaarlijk is; dat zij enerzijds het bestaan van kernwapens niet erkent en anderzijds het bestaan ervan laat doorschemeren. Maar bovendien staat zij op internationaal nivo niet toe dat de reaktor in Dimona geinspekteerd wordt. Het gevaar is, aangenomen dat er kernbommen zijn in Israel en de burger er niets van weet, dat zij wat dit subjekt betreft hun mening niet kan uiten. Noch kunnen zij zich voorbereiden op de dreiging van de nukleaire ramp. De regering kan gebruik maken van deze bommen, mogelijk doordat zij onder spanning onbesuisd deze kan inzetten en daarbij de derde wereldoorlog beginnen. Onder druk zijn er momenten waarbij men beinvloed kan worden door een onjuiste inschatting of beinvloed door onjuiste informatie en daarbij beslissingen nemen die een nukleaire holocaust teweeg brengen.....

P.S. Je kunt Mordechai Vanunu schrijven. Zijn hopelijk tijdelijke adres is
Mordechai Vanunu
Ashkelon-prison
P.O.Box 17
Ashkelon
Israel

NIE LULLE MAAR DOEN!

Herdenking Chili-coup

Afgelopen vrijdag vond de herdenking plaats van de staatsgreep waardoor Pinochet in Chili aan de macht is gekomen, nu 14 jaar geleden.
Zo'n 3500 mensen liepen demonstreerden en woonden een manifestatie bij in Paradiso.

Protest
Als spreker tijdens de manifestatie was o.a. uitgenodigd de CDA-er Van Beeten. Een aantal demonstranten waren hiervan uit hun bol gegaan.
'Juist op deze dag krijgt weer iemand de kans om de slapheid (t.o.v. de fas cistische junta) te camoufleren in een mooie toespraak (...). Het CDA is al die jaren niet verder gekomen dan het uitspreken van bezorgdheid en hoop, maar heeft nog nooit konkrete maatregelen genomen om de val van de junta en de afbraak van haar ekono mische systeem te bewerkstelligen.', aldus hun pamflet.
Toen Van Beeten het woord zou nemen lieten demonstranten touwen van het balkon naar beneden. In de zaal werd hier een inmens spandoek aan vastgeknoopt, waarna het opgetrokken werd en aan de ballustrade vastgemaakt. Binnen no-time hing de tekst 'DE WEG NAAR HET EINDE VAN DE DICTATUUR WORDT DOOR HET CDA KRUIPEND GELEGD.' voor de neus van Van Beeten.
Tegelijkertijd werden pamfletten van de demonstranten naar beneden gegooid waarop zij hun eisen uiteenzetten:

* Onmiddelijk visa aanbieden aan de ten minste 14 ter dood veroordeelde Chilenen;
* Verbreking van alle handelsbetrekkingen en diplomatieke banden met Chili;
* Herschrijven van de Chili-Notitie (okt. '86) door het Ministerie van Buitenlandse Zaken;
* De gemeente Am*dam moet schriftelijk verklaren bereid te zijn om de 14 Chilenen op te nemen;
* Een schriftelijke bevestiging van de gemeente Am*dam dat de aanwezigheid van het Chileense konsulaat tegenstrijdig is met het anti-fascisme-beleid van deze stad.

'Visa voor de 14 Chilenen' werd geroepen én door vele mensen uit het publiek overgenomen. (Individuele leden van het Nederlandse Chili Kommitee hebben na afloop van de manifestatie gezegd het een prima axie te hebben gevonden en een volgende keer geen CDA-er meer uit te willen nodigen.)
Na verloop van tijd kwam Fanny Pollarolo, één van de leidsters van de Chileense oppositie, naar voren. Zij zei m.n. gekomen te zijn om het Neder landse politieke standpunt te horen en dus graag Van Beeten wilde laten spreken.
Dat Van Beeten zijn verhaal rustig heeft kunnen houden, kan je niet zeggen. Regelmatig werd hij onderbroken door leuzen, door demonstranten en publiek geroepen.
Uiteindelijk heeft hij toegezegd bij van der Broek (buitenlandse zaken) aan te zullen dringen op het verlenen van visa aan de 14 Chilenen. Of dit daadwerkelijk iets te betekenen heeft ... wij wagen het te betwijfelen.
Hoe dan ook, de axie heeft wel wat te weeg gebracht!

Familieleden
De familieleden van de 14 met de dood straf bedreigde Chileense politieke gevangenen komen vandaag, 17 september, naar Nederland. Deze familieledenvormen in Chili de kern van de beweging die wil voorkomen dat in dit land de doodstraf wordt ingevoerd tegen politieke gevangenen. Zij zijn op tournee door Europa om steun voor hun strijd te verwerven. In Duitsland zijn zij lang het middelpunt van belangstelling geweest van de media en de politiek.
In de Tweede Kamer vindt vandaag een hoorzitting plaats over het mensenrechten-beleid (het woord alleen al!) voor de tweede-kamer-kommissie voor buitenlandse zaken. Het probleem van de doodstraf voor de veertien Chileense gevangenen zal aan de orde gesteld worden en met name het asiel-aanbod dat Nederland deze politieke gevangenen kan doen om hun ter dood veroordeling mogelijk te voorkomen.

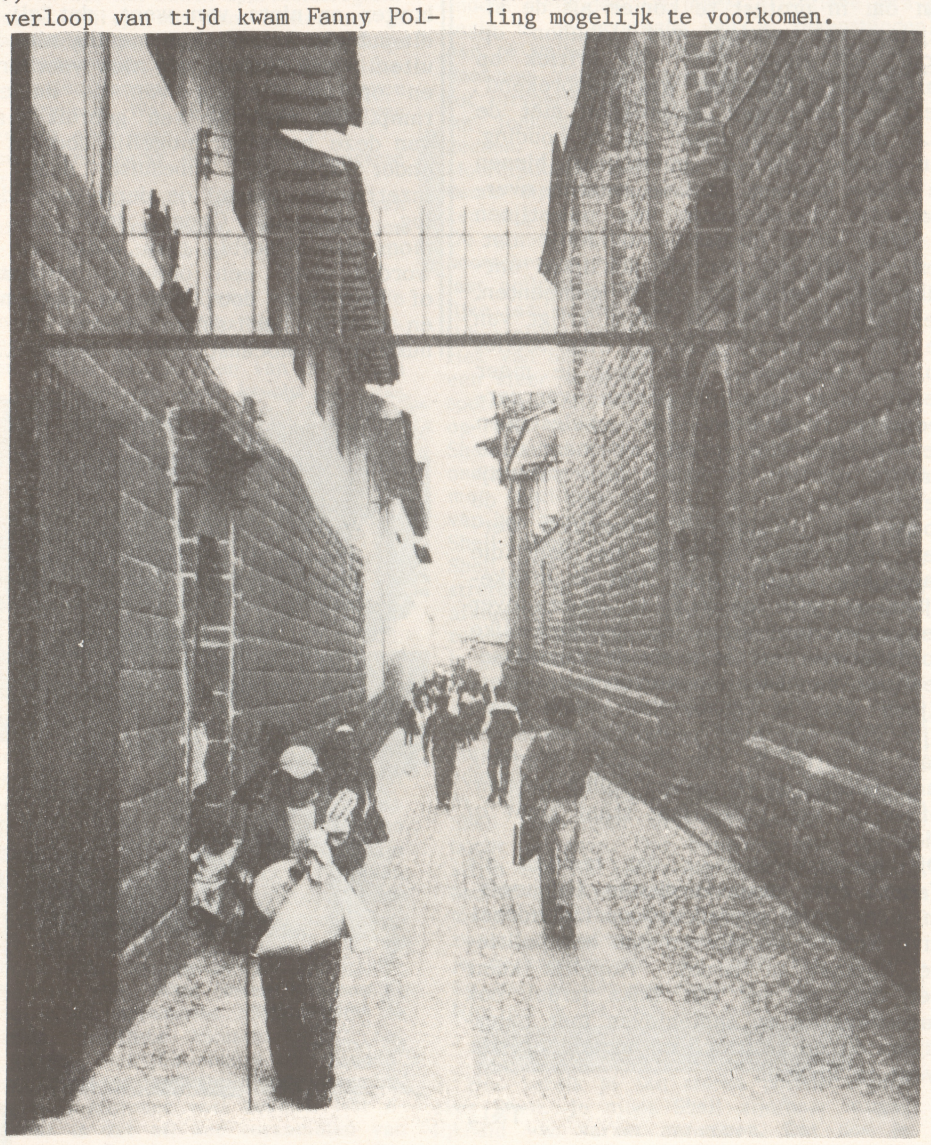

14

Aboriginals

Tweehonderd jaar geleden deden internationaal terrorisme en genocide hun intrede in Australië toen de Britten er hun vlag plantten. Er waren toen ongeveer een miljoen Aboriginals. Nu zijn er nog 200.000 oorspronkelijke bewoners over. Eén op de tien heeft nog een klein stukje traditionele grond ter beschikking, de rest moet zich maar aanpassen bij het 'westen'. Volgend jaar zal het land overspoeld worden door feestgangers die denken dat de 200 jarige overheersing gevierd moet worden. Dit miljoenen kostende verjaardag van de regering en de biljoenen die de mijn maatschappijën uit de grond halen, staat in schril kontrast met de nog altijd aanwezige uitbuiting en onderdrukking van de Aboriginals. Buiten het rascisme tegen de 'blacks' om, is er ook onder grote delen van de blanke gemeenschap armoede. Er valt dus niets te vieren in 1988! Dit jaar vroeg de NADOC (National Aborigines Day Observance Commitee) iedereen om mee te doen met de Aboriginals om op 11 september te protesteren tegen de kontinuë onderdrukking van Aboriginals en tegen de cynische 'viering'.
In Amsterdam is daarom op 11 september een picket-line voor het Britse Konsulaat gehouden. Zo'n 20 mensen hebben er 2 uur lang voor gezorgd dat er niemand in of uit het Konsulaat kon Niet omdat dat niet mocht van de picket-liners, maar omdat de Britten angstig zelf de deur potdicht hielden.
In Australië zelf, zal op 26 jan '88 de grootste demonstratie gehouden worden. Dan zullen ook 8 schepen, die de landingsvloot van de Britten zullen naspelen, aankomen. De schepen hebben Engeland op 4 mei '87 verlaten. De vloot stopt, ironisch genoeg, ook in Zuid-Afrika.
Andere aspekten van onderdrukking zullen ook onder de aandacht komen, zoals werkloosheid, vernietiging van het milieu etc.. Deze bredere kampanje zal benadrukken dat deze 'ziektes' van dezelfde wortels in onze maatschappij afstammen, als onze kolonisatie en onderdrukking.
De regering wil dat iedereen meedoet aan het feest. Dit is echter geen tijd om feest te vieren, dit is de tijd om de doden te betreuren en de wereld te vragen om een oordeel uit te spreken over 200 jaar terrorisme en genocide.

woensdrecht

Tijdens een blokkade op 10 september voor de hoofdpoort van de basis werden twee aktivisten opgepakt. Ze waren binnengewandeld door de open poort en zaten op de weg tussen de 2 poorten. Na drie keer sommatie werden ze weggesleept. en in een wachtende ME-bus gezet. Een van de twee, Carol, is een Engelse die in het vrouwen VAK woont. Ze werd overtgebracht naar het politieburo in Hoogerheide omdat ze minder dan drie maanden in Nederland is. Een toeriste dus, met onvoldoende geld op zak. Ze wilden haar het land uitzetten omdat ze een misdrijf heeft gepleegd. Ze mocht noch een advokaat noch haar vriend spreken.. Voordat ze haar een paar uurtjes later naar Hoek van Holland brachten mocht ze afscheid van haar vriend nemen. De volgende ochtend werd ze aan de engelse politie overgeleverd die haar gelukkig vrij liet. Liftend is ze langs vrienden gegaan en dan meteen doorgelift naar het zuiden. Met de boot van 3 uur 's nachts ging ze van Dover naar Oostende. En via België is ze Nederland weer binnengekomen. In de loop van de middag kwam ze in Woensdrecht aan. Weer thuis. Doodmoe.

UITZETTING

Onder de naam 'Uitzetting Ongewenst' heeft zich een groep buitenlandse gedetineerden en Nederlanders verenigd. Zij heeft zich tot taak gesteld om een einde te maken aan de dubbele bestraffing van buitenlanders die in Nederland wegens een misdrijf tot enkele jaren gevangenis zijn veroordeeld. De dubbele bestraffing houdt in dat ze na het uitzitten van hun straf worden uitgezet. Of ze nu lang of kort in Nederland hebben gewoond doet niet ter zake. Zij zijn hier na hun detentie ongewenst en moeten terug naar hun geboorteland.
Uitzetting ongewenst wil er aan werken dat de wettelijke regels te veranderen. Op zijn minst moeten deze gedtineerden een proeftijd krijgen om aan te tonen dat ze hun leven hebben gebeterd.
Om iets te kunnen bereiken heeft Uitzetting Ongewenst informatie nodig over het aantal buitenlandse gedetineerden in Nederland voor wie vroeg of laat uitzetting dreigt en over buitenlanders die in de afgelopen jaren zijn uitgezet.

UITZETTING ONGEWENST
POSTBUS 2551
3000 CM ROTTERDAM

ADVOCADOOS

Met spoed gevraagt een urgentie bewijs voor een pand op de Marnixstraat binnen tien dagen bellen naar 244315.

Vernieuwd geopent: Kantina Todos Contendos/Schele Kip, van Ostadestraat 233. Dagschotels op ma. t/m vrijdag. Prijs: ƒ 8.50. Maandag en donderdag alleenvegetarisch. Reserveren via tel 738293.

De vrouwenrechtswinkel Nijmegen gaat met ingang van 16 september een spreekuur houden voor vrouwen die te maken hebben met ongewenste intimiteiten. Het spreekuur wordt gehouden op woensdag van 18.30-20.30 en op donder en vrijdag van 11.00 tot 13.00 verdere informatie op tel. 080-232848

Het komitee Zuidelijk Afrika heeft een fraai uitgevoerde internationale kalender voor 1988 uitgegeven met fotoos van de zwarte Zuidafrikaanse fotograaf George Hallett. De opbrengst is voor het A.N.C. en de SWAPO. De kalender is te bestellen door ƒ20.- over te maken op giro 600657 tnv. KZA Amsterdam, ovv. Kalender.

In België wil men de strijd tegen het militairisme weer aktiveren. Een start hiermee wordt gemaakt op 26 september met een axie. Als je hier aan mee wil doen kun je vanaf woensdag 23 september terecht op Route Heroshima 20, in Florennes. Verdere informatie is te krijgen op 091-242044.

Radio 100 zoekt op korte termijn medewerkers en medewerksters voor de informatie-redaktie. Het ligt in de bedoeling om in november te beginnen met een dagelijks aktualiteitenprogramma, waarin aandacht zal worden besteed aan aktuele gebeurtenissen in en rond Amsterdam, aan ontwikkelingen op politiek, cultureel en muzikaal gebied, aan kunst- en vliegwerk, en aan alles wat ons verder te binnen dan wel te buiten schiet. Daar naast willen wij ook langere reportages, interviews en diskussies zeker niet versmaden...
Voor dit alles lijkt het ons noodzakelijk om met een groep van minimaal 15 mensen te opereren.
Van nieuwe medewerkersters verlangen wij een minimale inzet van 1 dag in de week, maar we hopen op meer. Ervaring is niet vereist, inzet en betrouwbaarheid wel. Gevoel voor humor, relativeringsvermogen, incasseringsvermogen en doorzettingskracht zijn tot aanbeveling strekkende eigenschappen.

Voor geïnteresseerden organiseert RADIO 100 een:

WORKSHOP RADIO-BASISTECHNIEKEN

In het weekend van 10 en 11 oktober zal in groepsverband naast een kennis making met het reilen en zeilen van radio 100 een praktiese handleiding in studio-, opname- en montagetechniek gegeven worden en zal tevens ingegaan worden op aspekten van infovergaring, interviewtechnieken en pre sentatievormen. De workshop duurt 2 dagen van 11-18u. Kosten ƒ25,- .
Aanmelden voor 5 oktober op 836839 of 867121.

FOSSIELE RESTANTEN

BLAADJES - LANDELIJK

Nieuwe Koekrand. Albert Cuypstraat 100, A'dam, 020-791975.
De Zwarte. Postbus 10233, Den Haag, 070-892098 (wo.)
De Vrije. Postbus 5412, A'dam.
AMOK. Esdoornstraat 14, Utrecht.
Ha! Fijn? (compilatief cult-mag.). Postbus 70263, A'dam.
Knust & Westerse beschaming (ook voor Laos & Cambodja, 'n ndisties orgaan). St. Annastraat 1, Nijmegen.
NAR (Nieuwsbrief en aktiviteitenagenda). Bunderdreef 2, 1710 Dilbeek én Keersmaekerlaan 20, 1810 Wemmel, België.
Afdruk. Postbus 10748, A'dam.
Dilemma. Postbus 11378, A'dam.
Knipselkrant. Postbus 7001, Groningen.
RAAF (anarchisties stencil stapelwerk). Postbus 51217, A'dam.
Opscene (jongerencultuur). Postbus 8077, Dordrecht.
Dwarsligger. L. Nicasiusstraat 4, Amersfoort.
Gramschap (pamfletten). Postbus 57, Aardenburg.
BONK-nieuwsbrief. Postbus 11127, A'dam.
Kaboem (punk & roddel). Agaatlijn 147, Leiden.
Staatsgevaar. Postbus 4111. Utrecht.
De linie. Postbus 16853, A'dam.
Staatsgevaar. Postbus 411, Utrecht.
Volksgebit. Schermerstraat 14C, 2000 Antwerpen, België.

REGIONAAL

Prikkel. Raadhuisstraat 8, Beverwijk.
Aanzet. Via boekhandel Slagerzicht.
Peroliehaven. Postbus 3420, Rotterdam, 010-4112694.
Grachtenkrant. Postbus 16544, A'dam.
Springstof. p/a Korgadoor, Oude Gracht 36, Utrecht, 030-310377 (ma. 1-4).
Kleintje Muurkrant. Postbus 703, Den Bosch, 073-136927.
Omslag. Postbus 934, Haarlem.
FLAM. Postbus 1610, Nijmegen.

BUITENLANDS

Herzblut. Moltkestrasse 27, 6300 Giesen, West-Duitsland.
Maximum Rock and Roll. P.O.box 288, Berkley, CA 94701, USA.
Freedom. 84B White Chapel Highstreet, London, 7QX

Freedom. 84B White Chapel Highstreet, London 7QX, Engeland.
Black Flag. Black Cross, Bm Hurricane, London WC 1N 3XX, Engeland.

BOEKHANDELS

Fort van Sjakoo. Jodenbreestraat 24, A'dam, 020-258979.
Slagerzicht. Folkingstraat 57, Groningen, 050-181238.
Rooie Rat. Oudegracht 65, Utrecht, 030-317189.
De Mol. Van Lieshoutstraat 12, Eindhoven, 040-447082.
Oude Mol. Van Broeckhuysenstraat 34, Nijmegen, 080-221734.
Roode Hond. Prins Hendrikstraat 138, Den Haag, 070-648861.
Den Duvel. Vughterstraat 107, Den Bosch, 073-135107.
Manifest. Hooglandsekerkgracht 4, Leiden, 071-125691.
Klinker. Van Broeckhuysenstraat 46, Nijmegen, 080-229838.
Boekwerk. Nieuwe Binnenweg 115A, Rotterdam.
Portaal. Hekelstraat 11, Alkmaar, 072-126937.
Vrije Boekhandel. Veemarkstraat 40, Breda, 076-145491.
Pegasus. Leidsestraat 25, A'dam, 020-235854.
De Openbaring. Oud Ambacht 159, Drachten.
De Tribune. Kapoenstraat 8, Maastricht, 043-51978.
De Bonte Hond. Diezerstraat 82A, Zwolle, 05200-20164.
Linkse Bijlmerboekhandel. Hoptille 17, A'dam (Z.O.).
De Geus. Haagdijk 71, Breda, 076-223019.
De Grote Leegte. Buitenom 216, Den Haag, 070-806936.
Katastrôfe. Pleintje 3, Sittard, 04490-24803.
De Zwarte Bladzijde. Walstraat 14, Enschede, 053-306786.

KRAKEN

AMSTERDAM
Grachtengordel. Singel 46 (do. 19.30-21).
Jordaan. Palmdwarsstraat 2 (wo. 20.30-21.30).
Staatsliedenbuurt. Wittenstraat 73 (di. + do. 20-21.30).
Haarlemmerbuurt. Haarlemmerplein 17 (ma. 20-21).
Kinker-/VPC-buurt. Kinkerstraat 48 (di. 17-18).
Schinkelbuurt. 1e Schinkelstraat 14 (di. 19.30 20.30).
Pijp. Van Ostadestraat 55 (ma. 20-21.30).
Rivierenbuurt. IJselstraat 53 (ma. 19.30-21).
Oosterparkbuurt. 1e Oosterparkbuurt 218 (do. 20-21).
Dapperbuurt. Wagenaarstraat 437 (wo. 19-20).
Indische buurt. Makassarstraat 86 (do. 20-21).
Havens Oost. Javakade 21 (wo. 17-20).
Nieuwmarkt. Jodenbreestraat 150-1hoog (vr. 20-21.30).

ANDERE STEDEN
Utrecht, Lombok. Damstraat 43, 030-934435 (wo. 19.30-20.30).
Utrecht, rest van de stad. Voorstraat 71, 030-314590 (di. 17-18).
Rotterdam, Bospolder. Corverstraat 27B (ma. 20-21.30, wo. + vr. 14-17).
Den Haag "Brullend Breekijzer". Lutherse Burgwal 1 (vr. 14-18).
Arnhem "Hotel Bosch". Apeldoornsestraat 4 (ma. 20-21).
Arnhem. Zwanenstraat 21 (do. 12-17).
Breda. Catharinastraat 7 (di. 20-21, om de week).
Delft. Ezelsveldlaan 37 (ma. 22-23).
Groningen. Oude Boteringenstraat 10 (do. 18.30 -19.30).
Nijmegen. Van Broeckhuysenstraat 46 (za. 17-18).

Verder nog vele andere -kleinere- plaatsen. Daar zijn echter geen openingstijden van bekend. Zie te verschijnen ATAK-boekje.

ATAK (anti-leegstand). Postbus 4526, A'dam.
LOK (kraakoverleg). Sweerts de Landasstraat 73, Arnhem, 085-513365.
SPOK (speculatie-onderzoek). Postbus 9526, A'dam.
LOK (kraakarchief). Spoorwegstraat 35, Arnhem, 085-513365.
SIKH (legalisatie). Weteringschans 98, A'dam, 020-262090
LOBH (legalisatie buiten Amsterdam). Henri Polaklaan 12B, A'dam, 020-223505.

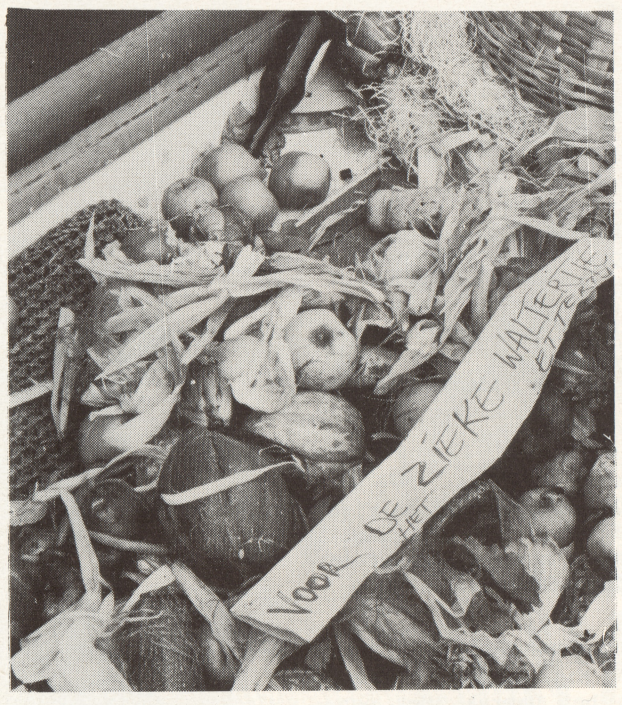

Ruward. Spui 231, Den Haag, 070-636879.
Michon. Haaksbergerstraat 42, Enschede, 053-318797.
Island International. 2e Tuindwarsstraat 14A, A'dam, 020-268509.
Het Sienjaal. Weteringschans 177, A'dam, 020-230961.
Zwart op wit. Utrechtsestraat 149, A'dam, 020-228174.
De Uitbuyt. Kapelstraat 13, Wageningen, 08370-20855.
Het Ontzet. Hegstraat 4, Weert, 04950-33998.

KANTELEN (GAS)

AMSTERDAM
Van Boetzelaarstraat 33. (di. 14-17).
Makassarstraat 86 (do. 21-22).
Van ostadestraat 55 (ma. 20-21.30).
Haarlemmerplein 17 (ma. 20-21).
1e Schinkelstraat 14 (do. 20-21).
Wittenstraat 73 (di. 19.30-21).
UTRECHT
Oude Gracht 36, 030-310377 (do. 19-20).
DEN HAAG
Lutherse Burgwal 1 (vr. 14-18).

SERIEUZE ZAKEN

-Komitee Harm Dost Vrij. Postbus 4072, Groningen.
-Janssen & Jansen (politie-archief). Post: Keizerrijk 7, A'dam.
-Frontline (int. actienieuws). Van Hallstraat 625, A'dam.
-Klachtenbureau Politie Optreden. Rozengracht 105, A'dam, 020-258000 (ma. + di. + do. 4-6).
-Witte Jas (mediese hulp). A'dam, 020-881140.
-OVB (vakbond). Mathenesselaan 385, Rotterdam, 010-775609.
-Ultimatum (Latijns-Amerika). Houtkopersburgwal 15, A'dam, 020-244158 (di. + wo. 2-5).
-EHBA (medies). Postbus 14521, A'dam, 020-829414 /881140.
-LWPA (werkgroep politieke advocatuur). Nieuwe Zijds Voorburgwal 68-70, A'dam, 020-232605.
-AGOL (arrestanteninfo). Postbus 10184, A'dam, 020-253243.
-Landelijk Steunpunt Vluchtelingen. Postbus 11501, A'dam, 020-246869.
-AFFRA-meldkamer (klachten discrimatie). Postbus 11501, A'dam, 020-246869.
-Klachtenbureau discriminatie. Hoefkade 542, Den Haag, 070-803716.
-Meldpunt Groningen. 050-132620.
-Meldpunt Utrecht. 030-734019.
-Werkgroep Recht & Rassendiscriminatie. Postbus 738, Utrecht, 030-317734.
-FOK (onderzoek fascisme). Postbus 10748, A'dam, 020-629520.
-Zwarte vrouwen en racisme. Postbus 1130, Arnhem, 085-424713.
-Op je flikker gehad. Postbus 55556, A'dam, 020-246321.
-Tegen haar wil. Postbus 14691, A'dam, 020-253473. (Meer adressen Blijf-/opvanghuizen in Dagelijks Druk agenda, bijv.)
-Vereniging Dienstweigeraars. Postbus 4802, A'dam, 020-680999.
-Beweging Weigering Defensiebelasting. Utrechtseweg 159, Amersfoort, 033-10445.
-Ideële Import. Herengracht 142, A'dam, 020-272566/237403.
-KZA (Zuid-Afrika). Oudezijds Achterburgwal 173, A'dam, 020-270801.
-AABN (idem). Lauriersgracht 116, A'dam, 020-237335/257952.

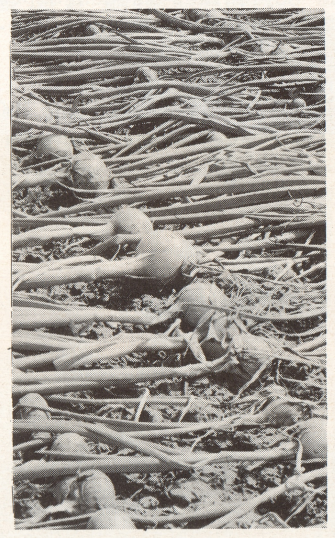

VERDERS

-Stencilkelder. Leidsegracht 12sous, A'dam, 020-261743/250180/ 248390.
-BILWET. Eikenplein 6, A'dam.
-Gereedschapsuitleen. Prinsengracht 357, A'dam, 020-240963 (ma. -vr. 5-6).
- De Blauwe Duim (idem). Van der Hoopstraat 45-47, A'dam (ma. - vr. 18-19, za. 11-12).

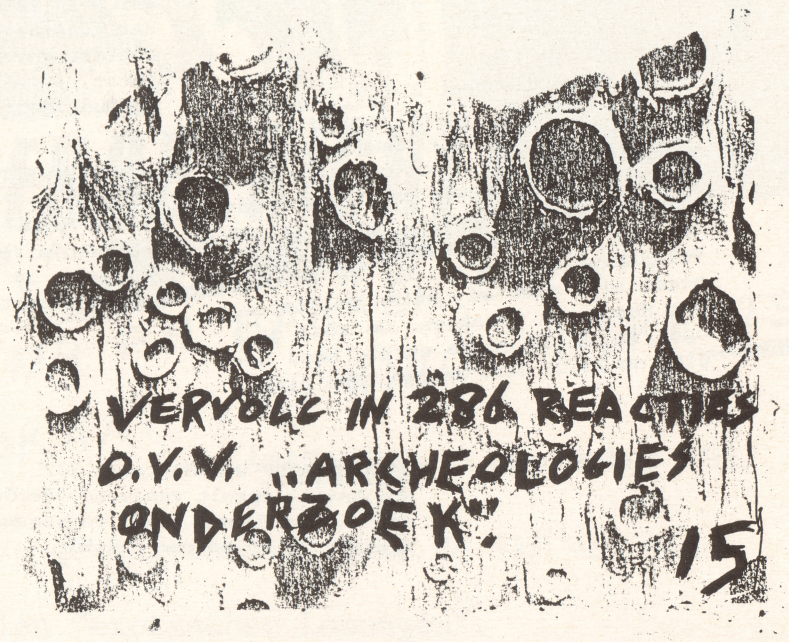

DI 22 →

DE LANGE ADEM Tilanusstr. 60a
vertoont L'innocente van Visconti, een Italiaanse film uit 1976 over een jonge aristocraat,die zichzelf de libertijnse levenswandel aanmeet maar datzelfde niet van zijn vrouw aksepteerd. Met noodlottige ontknoping.
Aanvang 20.30.

PH'31 P.Hendriklaan 31
vertoont de film Braeking Glass van Gibson. Over het vallen en opstaan van een onafhankelijke band.
Aanvang 21.30.

MOLLY V.Ostadestr. 55
vertoont rond 22.00 uur dezelfde video als maandag in de Harde Kern.

Zo 20

AMPHITEATER WG-Plein
vertoont om 21.00 de film Radio On van Chris Petie.
Het is een film over de vervreemding onder de generatie Engelsen van na de oorlog.Het is een coproduktie van Chris Petit en Wim Wenders.

GOUDVISHAL Vijfzinnenstr. 16,Arnhem.
Eenmalig optreden van de groep Raw Power en Neuroot. Aanvang 22.00 uur. Entree ƒ 7.50.

ZA 19

LANDELIJKE DEMONSTRATIE TEGEN HET REGERINGSBELEID in Den Haag. Om 14.00 verzamelen op het Malieveld. Op het Binnenhof wordt een tribunaal gehouden. Vertegenwoordigerssters van jongeren, uitkeringstrekkerssters, vrouwen-,bejaarden-,migrantengroepen enz. Neem een transitorradio mee want radio Stop is in de Lucht. En maak spandoeken en lawaai.
Na de demo en de mani wordt opgetreden op het Binnenhof door twee bands op of vlakbij het Binnenhof (va 16u): de rotterdamse vrouwenband XIXI en Outrageous.

ANTI FASCISME DEMONSTRATIE in Haarlem. Wel of geen C.D.demonstratie, toch gaan anti-fascisten demonstreren tegen het dreigende fascisme. Verzamelen om 9.00 uur op het station in Haarlem. Zie voor meer informatie de aktua.

VRANKRIJK Spuistraat 216
Tezamen met de wekelijkse dixozooi vanavond ook nog twee hongaarse under ground bands: 2 Müsor en East West Pass. Popmuziek tegen de stempelwoede van overheden, zonder grauwsluiers en met krokodillenhumor. Tegen de Volkskrant zeggen ze dat ze nergens tegen zijn maar wij weten wel beter. Met Hongaarse drankjes. De zaal gaat open om 22.00 en de eerste band begint om 23.00 uur. Entree twee piek.

NIJMEGEN,PARAPLUFABRIEK.
Na alle dreigende ontruimingen in Nijmegen eindelijk weer een positief bericht: De plufabriek bestaat 5 jaar Dus groot feest met mwv. Katzenjammer en de pluplaybachshow. Vanaf 21.30 is iedereen welkom op Oldenbarbeveldstraat 63a.

WATCH IT Antwerpen.
Het tweemaandelijks anarchisties tijd schrift Watch It viert het Volksgebit feest. Vanaf 20.00 kun je terecht in de Oude Beurs in Antwerpen.

OPENINGSFEEST MILIEUDEFENSIE
Vandaag betrekt Milieudefensie haar nieuwe pand op het Damrak. Met een spektakulaire openingsstunt, milieurondvaart en een open dag. Bel voor meer informatie 221366.

WG-TERREIN Pesthuislaan 1
In het kader van nooit meer HAT wordt er een symposium over het gemeentelijk beleid ten opzichte van woonwerkpanden gehouden. Het zoveelste versnipperde clubje gaat weer eens proberen de eigen belangen te verdedigen, nu zelfs met hulp van wethouder Genet. Het begint al om 9.45 en duurt de hele dag. Bel voor meer informatie 020-123270.

V2 Muntelstr. 23 Den Bosch.
Organiseert zoals vermeld een Manifestatie over extreme informatie stromen. Hier wordt dus aandacht besteed aan alle mogelijke onafhankelijke uitgaves op audio/visueel/gedrukt gebied Ook is er geprobeerd een soort historie overzicht te geven van de ontwikkeling van onafhankelijke uitgaven. Dit weekend zijn er verschillende videopresentaties van bv. een Joegoslaaf, Canada, BRD, Nederland, België en Spanje..
De progammaas vinden plaats in de Casino Filmhuiszaal en beginnen om 20.30 en kosten minimaal ƒ 2,50.

En natuurlijk iedereen vroeg naar bed in verband met demonstraties in Haarlem en Den Haag.

OSTADETEATER Ostadestraat 233
Roy Lavitt speelt vanavond 'de Outsider'. Het thema heet vervreemding.
Aanvang 21.00 entree ƒ 7.50.

PH'31 P.Hendriklaan 31
organiseert vanaf 22.30 een Multiculturele Nacht met tropiese koktails en warme zwoele live muziek.

VR 18

DEN HELDER
Vandaag vertrekt de vloot mijnenvegers naar de golf. Wie vandaag nog geen mijnen gelegd heeft kan dat onderweg nog doen. Een eenzame demonstrant heeft opgeroepen om om 20.00 op de Dam een kort,stil protest te doen.

OSTADETEATER Ostadestr. 233
Om 21.00 speelt Roy Lavitt 'Thomas, a man who doubted'. Het gaat over een man die twijfelt, over kubussen en komedie onder begeleiding van muziek van Rossini.

SHAFFY Keizersgracht 324.
Vanaf vandaag bestaat de Felix Meritus 200 jaar. Reden voor het Shaffy om een maand feest te vieren.

THEATER 'T HOOGT in Utrecht.
Tot en met 26 september zijn hier de Nederlandse Filmdagen.

DESMET Pl.Middenlaan 4a
In zaal 1 dagelijks om 19.00 en 22.00 Sleepwalk van Sara Driver. En in zaal 2 dagelijks om 20.00 en om 22.00 Die Geliebten van Jeanine Meerapfel. Ook zijn er dagelijks Late Night Movies om 23.00 met films van Kurosawa, Resnais en Pasolini.

Ma 21

MENSENRECHTEN OP DE FILIPIJNEN
herdenkingsbijeenkomst op de Dam voor alle slachtoffers van de schendingen van de mensenrechten sinds Marcos maar ook na Marcos zijn die schendingen gebleven. Van 17.30 tot 20.00 uur

DE HARDE KERN Kinkerstraat 48
vertoont om 16.00 uur een video over recente ontwikkelingen in Guatemala. Ook is het in het vervolg mogelijk om op maandag te eten in de Harde Kern en wel voor maar DRIE piek per maaltijd, ook op woensdag blijft er gekookt worden maar dan voor vijf piek Wel ruim op tijd reserveren, bel 162641.

VRANKRIJK Spuistraat 216.
vertoont om 23.00 uur dezelfde video als 's middags in de Harde Kern.

WO 23

OPEN HAVEN MUSEUM Surinamekade 4
opent vandaag om 13.00 een tentoonstelling over de havengebieden in Londen en het oprukkende grootkapitaal. En over wat daar tegen gedaan wordt. De tentoonstelling is dagelijks geopent van 13.00 tot 17.00 en duurt tot 11 oktober. Op 27 september wordt er om 13.00 een konferentie over dit onderwerp gegeven.

DE KOEVOET Haarlemmerpl. 17
Om 22.00 de video over Guatemala.

do 24

VR 25

WG=TERREIN
Politiek kulturele bijeenkomst georganiseerd door het ASKV, een Turkse organisatie. Met een forumdiskussie en muziek en theater. Vanaf 19.00 uur

VRANKRIJK Spuistraat 216
In tegenstelling tot andere publikaties in den lande is er vanavond geen benefiet. De ATAK-boek presentatie is verschoven naar 2 oktober.